

Uvodnik

Mladinska poletna šola slovenskega jezika, ki je letos že 6. potekala v Ljubljani od 4. do 15. julija 2011, je skoraj za nami. V ljubljanskem mestnem predelu Poljane smo se zbrali, da bi se učili slovenščine, da bi Slovenijo spoznali in da bi se tako rekoč naužili slovenskega zraka.

Vsak od udeležencev je pripotoval do Ljubljane s kopico pričakovanj in želj. Na dvotedenskem bivanju v Sloveniji se vas je letos zbralo 134 iz šestnajstih držav, in sicer iz Italije, Nemčije, Argentine, Avstrije, Makedonije, Bosne in Hercegovine, Srbije, Madžarske, Kanade, Hrvaške, Francije, Nizozemske, Poljske, Avstralije in Rusije.

V slovenščini ste pisali in brali, v slovenščini ste se pogovarjali do poznih nočnih ur, medtem ko smo vas asistenti skušali večkrat brez uspeha spraviti v svoje sobe, v slovenščini ste se kregali in smejali, mogoče ste se v slovenščini pogovarjali s tistimi osebami, zaradi katerih vam je srce hitreje utripalo.

Dva naporna, a prav gotovo nepozabna tedna sta za nami. Na začetku so nas združevali želja po učenju slovenščine, pustolovski duh in slast po novih doživetjih, zdaj, ob koncu, pa nas združuje ogromno skupnih trenutkov, sijajnih spominov in nepozabnih izkušenj.

Čop čop, se vidimo na 7. mladinski poletni šoli slovenskega jezika!

Ekipa MPŠ

**FOTOGRAFIJE MPŠ 2011 NAJDETE NA SPLETNI
POVEZAVI:**

<https://picasaweb.google.com/110742382124010973194/MPS2011#>

Vodji 6. MPŠ slovenskega jezika

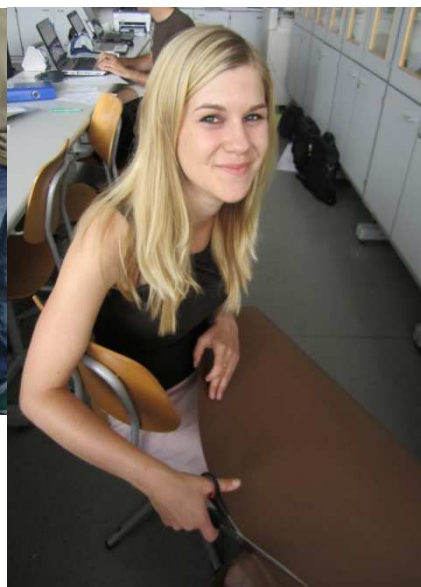

Damjana Kern in Mihaela Knez

Lektorji

Asistenti MPŠ 2011

Tina Šlajpah,
Mateja Rakovec,
Meta Klemen,
Marta Marinko,
Gregor Demšar,
Martin Lissiach,
Andrej Bider,
Urška Spitzer,
Špela Zupan,
Maja Rančigaj

Skupina 1

Lektorici: Katja Kralj, Maja Bračika Piščanc

Mathew Bratina, Sera Carloni, Maria Colja, Michela Palermo, Alessia Peressoni, Marika Peressoni, Nicolas Schmidt, Victoria Stopar, Ben Stopar Hobbs, Katarina Tarabella.

LOMILCI JEZIKA

Five funny fish flip for freedom from five freaky forks.

Katarina Tarabella

She sells sea shells by the sea shore.

Victoria Stopar

How much wood could a woodchuck chuck, if woodchuck could chuck wood.

Maria Colja

Fischers Fritz fischt frische Fische, frische Fische fischt Fischers Fritz.

Zehn Ziegen Ziehen zehn zuckerstangen zum zoo.

Nicolas Schmidt

Peter Piper picked a pack of picked pepers if Peter Piper picked a pack of
picked pepers then how many picked pepers did Peter Piper pick.

Ben Stopar Hobbs

Trentatre trentini andarono a trento tutti e trentatre trotterellando.

Alessia Peresonni

Sopra la campà la capra campà sotto la panca la capra crepà.

Marika Peresonni

Apelle figlio di apollo fece una palla di pelle di pollo. Tutti i pesci vennero a galla
per vedere la palla palla di pelle di pollo falta da apelle figlio di apollo.

Michela Palermo

Apelle figlio di apollo fece una palla di pelle di pollo. Tutti i pesci vennero a galla
per vedere la palla palla di pelle di pollo falta da apelle figlio di apollo.

Sera Carloni

MODA V ...

MODA V NEMČIJI

Mladi nosijo kavbojke in majico (moški) ali krilo in majico (ženske).

Fantje in punce oblečejo majice v različnih barvah.

Poleti punce oblečejo krilo z rožami in tudi v različnih barvah.

Fantje oblečejo superge in punce natikače ali balerinke.

Včasih fantje oblečejo čepico. Kavbojke so modre.

Nicolas Schmidt

MODA V KANADI

Mladi nosijo majico in kratke hlače in superge.

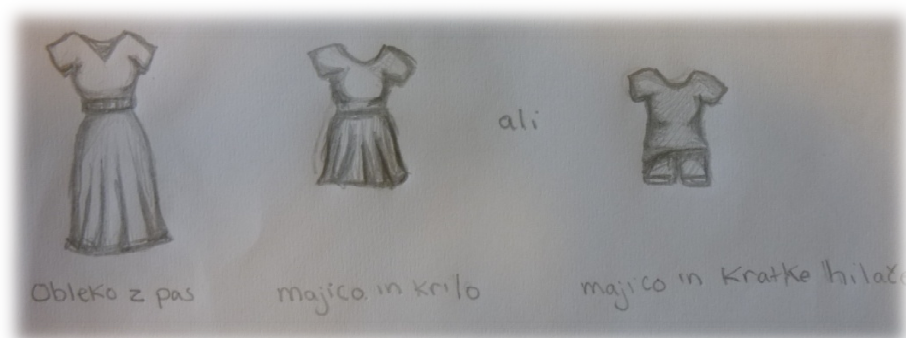
Mladi nosijo krilo z majico in natikači.

Mladi nosijo kavbojke,
jakno, kapo, rokavico
in škornje.

Ben Stopar Kobbs

Mladi nosijo obleko s
pasom in majico in
krilo ali kratke hlače.

Victoria Stopar

Mladi nosijo krilo in majico in obleko s pasom. Mladi nosijo kavbojke ali kratke hlače in majico.

Maria Colja

MODA V ITALIJI

Mladi nosijo modre kavbojke, rdečo majico, črne balerinke, modern plašč in črn pas.

Marika Peressoni

Mladi nosijo modre, zelene in rdeče kavbojke.

Mladi nosijo vijolične, bele, rumene in zelene superge.

Mladi nosijo črne in bele balerinke.

Mladi nosijo črno in modro jakno.

Mladi nosijo siv plašč.

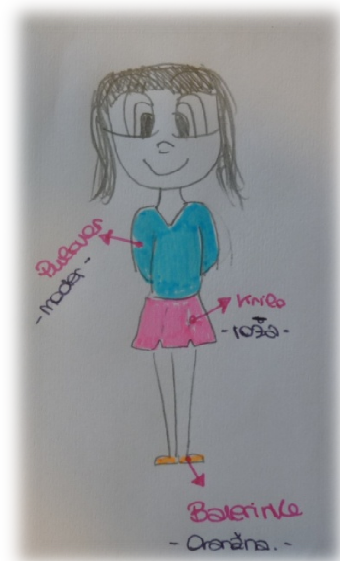
Mladi nosijo rumeno, modro in zeleno srajco.

Alessia Peressoni

Bela in modra majica, belo krilo, črne in bele balerinke.
Majica, kratke hlače, natikači.
Michela Palermo

Mladi nosijo rdeč pas, modro majico, zelene superge,
oranžne hlače.
Mladi nosijo moder pulover, roza krilo, oranžne
balerinke.
Sera Carloni

MODA V AVSTRALIJI

Mladi nosijo črne kavbojke, fantje nosijo tudi majico v
različnih barvah, običajno čevlje in posebno bele nogavice.
Mathew Bratina

MODA V AMERIKI

Mladi nosijo modre ali bele kavbojske kratke hlače. Tudi mladi nosijo krila,
majice in bluze. Tudi balerinke in natikače in sandale.
Katarina Tarabella

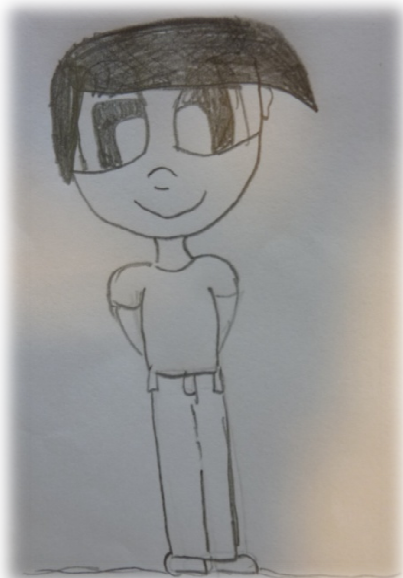
ON JE ...

On je Marco. Star je 15 let, on je iz Italije. On je suh in visok, on ima zelene oči
in črne skodrane in kratke lase. On rad nogomet igra in posluša glasbo in on ne
mara kuhati. On je lep in simpatičen.
Monica

On je Giorgio Smidth
On je iz Italije
Star je 13 let
Moj mail je giorgio@gmail.it
Moja telefonska številka je 3487098621
On je zelo lep in simpatičen.
Imam rjave oči in rjave lase.
Imam kratke in ravne lase.
On rad go-kart.

Marta Rossi

On je Alex Angeli.
 On je iz Italije.
 Star je 16 let.
 Moj mail je agnue@95@hotmail.it
 Moja telefonska številka je 340 177 3830.
 On je lep, suh, visok.
 Ima modre oči.
 Ima kratke črne lase.
 On ima rad Vespo.

Sera Carloni

NEMČIJA

Nemčija ima visoke hribe.
 Nemčija ima currywurst.
 Nemčija ima morji: Nordsee in Ostsee.
 Nemčija ima fante z usnjenimi hlačami.
 Nemčija ima punce z Dirndl.
 Nemčija ima lepe reke.
 Nemčija ima velika mesta.
 Nemčija ima zelene gozde.
 Nemčija ima lepa jezera.
 Nemčija ima pivo.

Janine Feilitz in Nicolas Schmidt

ZDA

Dober, vino
 Majhen, gore
 Slavni, Mc Donalds
 Lep, American Eagle.
 Velik, Mississippi river.

Katarina Tarabella

Skupina 2

Lektorica: Lara Pižent

Toni Anchevski, Martyna Dziedzic, Jan Juralewicz,
Nino Juričev Barbin, Jovana Miletić, Viktor
Smilevski, Andrea Todorova, Aleksandar Trifković.

MOJ HOBI

Moj hobi je plavanje. Zelo rad plavam. V Beogradu plavam v Savskem jezeru in po reki Donavi. Pozimi grem v notranji bazen. Rad srfam po internetu po Youtubu in Facebooku. V šoli rad igram Amerikance. V prostem času kolesarim in s kolesom grem izven Beograda. Na poletni šoli se rad ukvarjam z namiznim tenisom. Ko se vrnem v Beograd, se nameravam vpisati na plezanje. Plezanje je šport, ki sem ga vedno imel rad. Imam veliko hobijev, vsakemu se posebej posvečam. Upam, da bom našel notranji mir v katerem od teh športov.

Aleksandar Trifković

Ime mi je Jovana. Pišem se Miletić. Sem iz Srbije. Imam sedemnajst let. Treniram odbojko. Rada igram klavir in hodim v glasbeno šolo. V prostem času poslušam glasbo in grem v mesto. Rada plavam. Rada delam z računalnikom.

Rada se pogovarjam s prijateljico. Pozimi rada smučam in poleti rada kolesarim. Med vikendom rada grem v bar in v mesto. Rada pojem in plešem. Rada berem časopis.

Jovana Miletić

Rada igram odbojko. Hodila sem na treninge. Zdaj igram samo z mojimi prijatelji. Včeraj sem igrala odbojko in bilo je zelo lepo. Lani sem vsak teden hodila na treninge. V prostem času rišem in fotografiram. Rada rišem živali. Moje prijateljice tudi rade rišejo. Mi imamo skupne interese. Rada fotografiram rože. V prostem času kolesarim, igram tenis in plavam.

Andrea Todorova

Jaz sem Nino, prihajam iz Hrvaške. Rad poslušam glasbo, zelo rad poslušam Metallico, Slayer, Oasis... Moj hobi je skejtanje, skejtam že več let. Rad tudi rišem. Rišem: skejte, grafite ali portrete Darth Vadera. Ko sem v večjem mestu, grem v Skate park in popijem Red Bull. Rad deskam po internetu in igram PSP.

Zelo rad potujem po Evropi, po Nemčiji, Avstriji, Danski ali po drugih kontinentih. A najraje od vsega spim.

Nino Juričev Barbin

Ime mi je Viktor. Pišem se Smilevski. Prihajam iz Makedonije. Sem dijak. Igram nogomet, odbojko, košarko in smučam. Treniram plavanje v plavalnem klubu v Skopju. Hodim na treninge že sedem let. V prostem času grem rad v mesto, kino in po šoli grem na sprehod. Med vikendom gledam televizijo.

Viktor Smilevski

Jaz sem Toni. Pišem se Ančevski. Star sem 15 let. Sem dijak. Prihajam iz Skopja iz Makedonije. Igram nogomet. Treniram v nogometnem klubu Cementarnica 55. Treniram že 5 let. Igram tudi odbojko. Grem na treninge vsak drug dan po 2 uri. V prostem času berem knjige. Po šoli grem domov. Ob koncu tedna grem v disko v mesto. Pišem domače naloge. Učim se, delam z računalnikom in gledam TV.

Toni Ančevski

Jaz se imenujem Jan. Sem iz Poljske. Jaz imam črne kratke lase in rjave oči. V prostem času rad igram kitaro. Rad igram tudi harmoniko. Hočem se naučiti igrati bobne. Rad imam nogomet in rad plavam. Šport je super. Zelo, zelo rad berem. Knjige so najboljše. Boljše od televizije in kina. Ne maram kave. Ampak zelo rad imam čaj. Najboljši je črni. Rad spim.

Jan Juralewicz

Jaz se imenujem Martyna. Jaz sem iz Poljske. Rada igram kitaro in rada plavam. Všeč mi je Facebook in glasba. Všeč so mi tudi konji. V prostem času se pogovarjam s prijateljicami. Zelo rada gledam filme. Rada poslušam rock in pop glasbo. Na počitnice grem v Slovenijo. Moji najljubši glasbeni skupini sta 30 STM in Coldplay.

Martyna Dziedzic

Skupina 3

Lektorici: Ana Kočevar, Tanja Kotnik

Katharina Ankner, Abel Bartakovics, Arthur Cencic, Jennifer Gentilini, Joachim Leo, Caroline Sager, Tamas Szukics.

KDO SEM?

Jaz sem **Katharina Ankner**. Prihajam iz Avstrije. Rojstni dan imam dvanajstega septembra. Rada igram kitaro in "Hackbrett". Rada berem knjigo in plešem. Govorim nemško, angleško in malo slovensko. Imam en majhno sestro, ime je Kerstin. Ona je 15 let.

Jaz sem **Abél Bartakovics**. Prihajam iz Madžarske. Star sem 16 let. Govorim madžarsko, angleško in slovensko. Hodim na gimnazija v Monoštru. Rad imam glasbo in teči.

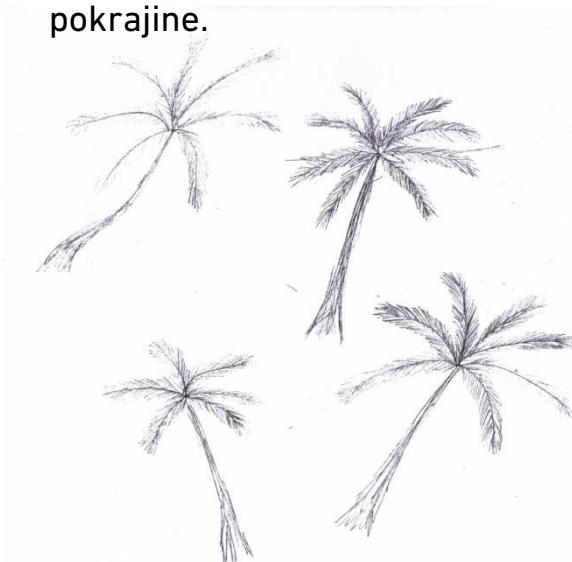
Jaz sem **Artur Cencič**. Star sem sedemnajst let. Jaz govorim francosko, angleško, špansko, malo slovensko, malo rusko in luxemburško. Jaz prihajam iz Francija, iz južna Francija, Pau blizu Bilbao. Jaz rad igram golf in rugby, rad pijem pivo. Ne maram instrument in Olympique de Marseille.

Jaz sem **Jennifer Gentilini**. Stara sem 15 let. Prihajam iz Avstrije. Rojstni dan ima 10. 11. 1995. Rada berem knjige. Rada jaham. Imam konja. Rada igram flavto in plava. Grem v dvojezično šolo Višja šola Št. Peter. V prostem času obiščem z moja prijateljica in mi gremo tudi jahati. Govorim nemško, angleško, mali italijansko in malo slovensko. Rada poslušam glasbo s prijatelji. Rada imam češnje in ne maram češplje.

Jaz sem **Támás Szukics**. Star sem 16 let. Živim v Monoštru. Prihajam iz Madžarske. Rad grem na izlet in igram kitaro. Govorim slovensko, madžarsko, angleško in nemščino. Hodim na gimnazijo v Monoštru. Živim s svoja družina. Rad poslušam glasbo s prijatelji in sprehajam v mesto.

Jaz sem **Caroline Sager**. Stara sem 15 let. Prihajam iz Avstrije. Rojstni dan ima 25. 4. 1996. Rada igram kitaro in jaham. Grem v dvojezično šolo Višja šola Št. Peter. V mojem prostem času rada obiščem prijatelje, berem knjige, plavam in plešem z moja skupina. Govorim nemško, angleško, italijansko, malo slovensko in malo rusko. Rada imam glasbo. Ne maram češplje.

Jaz sem **Joachim Leo**. Star sem petnajst let. Sem iz Francije. Govorim francosko, angleško, špansko, malo slovensko in hrvaško. Jaz igram tenis in delam skateboard. Ne maram instrumento in rad poslušam glasbo. Živim v Orleans na sredini francoske pokrajine.

KAKŠEN JE TIPIČEN SLOVENEK?

Slovenski ljudi je prijazen in aktiven. Slovenec govori veliko jezikov. Je prijazen do ljudi. Slovenec je urejen, zabaven in nasmejan. Slovenec kuhajo zelo dobro hrano. Tipičen juha je goveja juha.

Katharina Ankner

Tipični Slovenec je zelo prijazen in aktiven. Rad ima pivo, pije laško pivo in union. Slovenci rad ima glasbe in zabava.

Abél Bartakovics

Tipični Slovenec rad je strudel in rad ima izlet na morje in gore. Slovenec ima ena velika hiša in vozi ena velika in lepa avto. Slovenec rad ima juha, pršut, salami, struklje, pivo in vino. Slovenec rad igra sport. Oni je veliko, rad smučanje.

Artur Cencič

Tipični Slovenec ima kolo. Oni imajo rada izlet. Oni so velik. Oni imajo stil. Oni rada imajo štruklji.

Jennifer Gentilini

Tipični Slovenec je zelo zanimiv. Slovenci radi igrajo glasbo in pijejo vino in vino. Rad imajo smučanje in zimski športi. Oni grejo na poleti na morje ali na gorje. Slovenci so prijazni in imajo odlično pijačo in hrano. Na mesto so velike lepe punce.

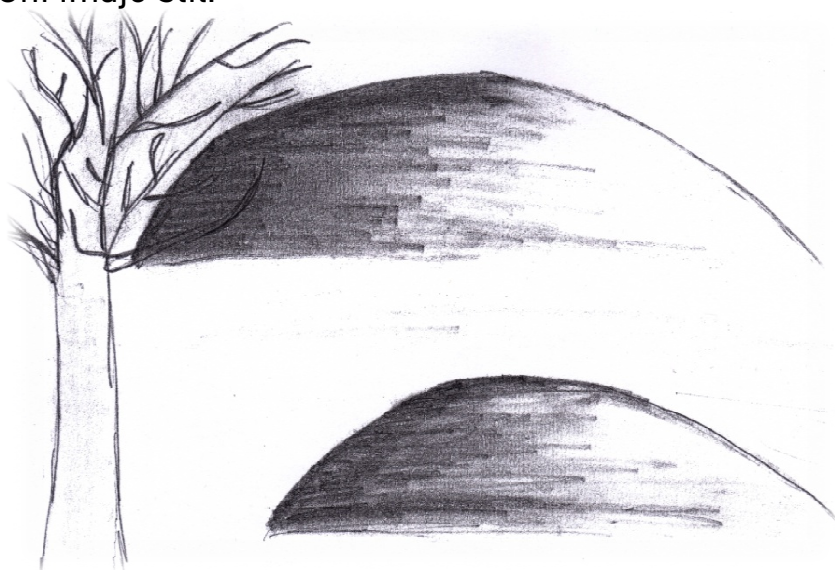
Támás Szukics

Slovenec ima kolo. Je velik. Oni imajo rada izlet. Oni imajo stil. Oni rada imajo štruklji.

Caroline Sager

Tipični Slovenec rad je strudel in rad ima izlet v gore in rad dela zimski športi. Slovenec ima kolo za mesto. Tipični Slovenec kuha dobro. Rad ima lep razgled. Oni je velik in športi in je zdrav. Končati rad pije laško in je zelo prijazen.

Joachim Leo

Skupina 4

Lektorica: Anja Gašperin

Albert Michael Dijkstra, Janine Feilitz, Emma Gruden, Tanja Ursula Hallegger, Julia Lausegger, Emanuele Manzini, Nicola Muner, Sandra Sima, Michaela Ukowitz.

KAJ BOM ČEZ ... LET?

Čez eno leto bom šel na Japan.
Čez dve leti bom maturiral.
Čez tri leta bom študiral v Akademiji
Policije.
Čez štiri leta bom kupil nov
računalnik.
Čez pet let bom imel hišo.
Čez šest let bom policist.
Čez sedem let bom imel Audi.
Čez osem let bom vozil Rally.
Čez devet let se bom poročil.
Čez deset let bom imel 2 otroka.
Čez enajst let bomo živel v Bolzanu.
Čez dvanajst let bom šel na bolnico.
Čez trinajst let bom 30 let star.
Čez štirinajst let bom šel na Everest.
Čez petnajst let bom kupil jadrnico.

Nicola Muner

Čez 1 leto bom šla nazaj v poletno
šolo.
Čez 2 leti bom šla v Ameriko.
Čez 3 leta bom šla na univerzo.
Čez 4 leta bom študirala.
Čez 5 let se bom učila italijansko.
Čez 6 let bom kupila avto.
Čez 7 let se bom poročila.
Čez 10 let bom imela otroke.

Emma Gruden

Čez eno leto bom igral dobro tenis.
Čez dve leti bom šel v Ameriko.
Čez tri leta bom govoril lepo
slovensko.
Čez štiri leta bom v 13 skupini.
Čez pet let bom naredil maturo.
Čez šest let bom igral lepo
badminton.

Čez sedem let bom napisal kratko
zgodbo.
Čez osem let bom pil sam pivo.
Čez devet let bom imel 23 let.
Čez deset let bom šel v Afriko.
Čez enajst let bom imel veliko
denarja.
Čez dvanajst let bom igral igrice.
Čez trinajst let bom imel 27 let.
Čez štirinajst let bom gledal Rally.
Čez petnajst let bom umrl.

Emanuelle Manzini

KAJ OBLEČI ZA PRVI ZMENEK?

- ČE JE ZMENEK V NARAVI
- ČE JE ZMENEK V DRAGI
RESTAVRACIJI
- ČE JE ZMENEK NA ŠPORTNI
PRIREDITVI

NOGOMET

FANT: kratke kavbojke in lepo majico
in nizke čevlje

PUNCA: kavbojke in sandale, ruto,
majico

TENIS

FANT: hlače in srajco in čevlje

PUNCA: obleko in klobuk in čevlje s
peto

SMUČANJE

FANT: bundo in pancarje in kapo,
rokavice

PUNCA: pullover, hlače, pancarje,
rokavice, kapo

Michaela Ukowitz

RAD IMAM SLOVENIJO

Datum izleta: 2. avgusta

Število oseb: 5

Starost oseb: 16 let

Trajanje izleta: 5 dni

Zahtevnost (od 1-10): 7

Kaj morajo obleči in obuti: gremo v Ljubljano, Maribor, Piran, Bled in Postojno.

Gremo na plezanje, plavanje, kupovanje in igramo nogomet.

Kosilo (kaj bo za kosilo?): Špageti, ljubljanski zrezek, pica, čevapčiči in potica.

Opis poti:

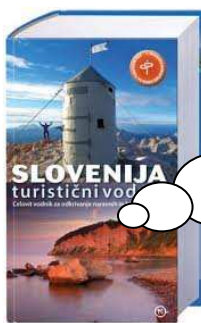
1. dan: gremo kupovati v center in v BTC

2. dan: jemo potico v Babiču, ogledamo si Maribor, večerja v Ljubljani

3. dan: plezamo in plavamo na Bledu, gledamo nogometno tekmo

4. dan: izlet v Postojno, popoldne plavamo v Piranu

5. dan: izlet v Ljubljano

3, 4 ZDAJ → GREMO!!!

Na morje? Na pico? V kino? Na zabavo? V hribe? V muzej? V restavracijo? Na koncert? V mesto? Na bazen? Na piknik?

Albert Michael Dijkstra

Datum izleta: 10. Julij poletje

Število oseb: 20

Starost oseb: 17 let

Trajanje izleta: 3 dni

Zahtevnost (od 1-10): 5

Kaj morajo obleči in obuti: teniške dolge hlače, anorak, bikini

Kosilo (kaj bo za kosilo?): malo malice, gremo v gostilno na dunajski zrezek, špagete, zelenjavo in sok. Potrebuješ denar!

Opis poti:

Gremo na izlet v gore.

1. dan: mi se vozimo z avtobusom v Škofjo Loko. Ogledamo si muzej in staro mesto. Potem gremo na pijačo in jesti.

2. dan: gremo v kopalnico. Ne pozabite sončno kremo.

3. dan: gremo v mesto.

3, 4 ZDAJ → GREMO!!!

Na morje? Na pico? V kino? Na zabavo? V hribe? V muzej? V restavracijo? Na koncert? V mesto? Na bazen? Na piknik?

Sandra Sima

Datum izleta: 20. Julij 2011

Število oseb: 20

Starost oseb: 18 let

Trajanje izleta: 3 dni

Zahtevnost (od 1-10): 5

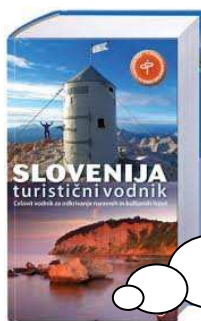
Kaj morajo obleči in obuti: teniške

hlače, vetrovko, dežnik, kapo, majico, nogavice

Kosilo (kaj bo za kosilo?): vsak človek en paket s hrano. Za kosilo gremo v gostilno, tukaj mi dobimo zelenjavo, sadje, sok in dunajski zrezek. Za sladico je torta s smetano.

Opis poti:

Mi se vozimo z avtobusom na gore ob osmih. Vsak dan gremo na eno goro. Mi spimo v hišici. Pet ljudi ima eno sobo. V gorah je tudi plezanje. Ne pozabite sončno kremo!

3, 4 ZDAJ → GREMO!!!

Na morje? Na pico? V kino? Na zabavo? V hribe? V muzej? V restavracijo? Na koncert? V mesto? Na bazen? Na piknik?

Tanja Ursula Hallegger

Datum izleta: 16. avgust

Število oseb: 20

Starost oseb: 17 - 20 let

Trajanje izleta: 1 dan

Zahtevnost (od 1-10): 3

Kaj morajo obleči in obuti:

kopalke, športni čevlji, potrebujemo sončno kremo, malice.

Kosilo (kaj bo za kosilo?): za kosilo bomo imeli pico ali špagete, solato in torto.

Opis poti: Ob osmih gremo z vlakom v Ljubljano. Tam gremo nakupovati v BTC. Potem bomo šli z avtobusom v Piran. V Piranu si bomo ogledali mesto. Potem bomo šli v Portorož in bomo plavali. Zvečer ob sedmih bomo šli domov z avtobusom.

3, 4 ZDAJ → GREMO!!!

Na morje? Na pico? V kino? Na zabavo? V hribe? V muzej? V restavracijo? Na koncert? V mesto? Na bazen? Na piknik?

Julia Lausegger

VEČERJA ZA PRVI ZMENEK ... ZALJUBLJENI MENI

Predjed: kruh
Juha: juha z gobami
Glavna jed: pečen krompir, meso
Solata: mešana solata
Pijača: belo vino

Emma Gruden

LJUBEZENSKI NAPOJ

Sestavine: rože, jagode, cocktails, kokos, papaya, sladkor, mentol, deteljica

Pripomočki: nož, žlica, skleda

Priprava: Vzamete eno skledo in daste notri kokos, papayo, rože in deteljico. Potem dodate cocktail in mešate z žlico. Potem režete mentol in daste sladkor. Vre v skledi 40 ur.

Zaljubljeni meni

Predjed: /
Juha: paradižnikova juha
Glavna jed: špageti po napolitano
Solata: /
Pijača: prosecco

Albert Michael Dijkstra

LJUBEZENSKI NAPOJ

Sestavine: kivi, ananas, hruške, banane, ananasov sok, tequilla, kokos, limona, sladkor

Pripomočki: /

Priprava: stisnem sadje, dam vse v mešalnik, pritisnem gumb

Zaljubljeni meni

Predjed: pripravim sadje
Juha: korenčkova juha
Glavna jed: riž z zelenjavo
Solata: mešana solata
Pijača: pomarančni sok z vodo

Tanja Ursula Hallegger

LJUBEZENSKI NAPOJ

Sestavine: vrtnica, sivka, med, štiriperesna deteljica, zvezdni prah, grozdje

Pripomočki: kuhalnica, zajemalka, kotel

Priprava: dam vse sestavine v velik kotel, kuham in vrem vse s kuhalnico. Čakaš 1 uro, potem piješ. Potem ti najdeš tvoj velika ljubezen.

Zaljubljeni meni

Predjed: /

Juha: juha z zelenjavo

Glavna jed: ovčji sir s pomfrijem in s tatarsko omako

Solata: paradižnikova solata

Pijača: fanta

Sandra Sima

LJUBEZENSKI NAPOJ

Sestavine: jagode, Prosecco, smetana, vrtnica list, sladkor, breskev, čokolada in med, opij, češnja

Pripomočki: /

Priprava: dam vse v mikser in pritisnem gumb in potem dam v kozarec in prinesem k moj prijatelj.

Zaljubljeni meni

Predjed: pripravim melono s šunko

Juha: kuham juho z zelenjavo

Glavna jed: zrezek z gobovo omako in krompir

Solata: pripravim mešano solato

Pijača: pijevo rdeče vino

Julia Lausegger

LJUBEZENSKI NAPOJ

Sestavine: rdeča vrtnica, moško in žensko srce, sivka, kokos, bencin, alkohol, vodka

Pripomočki: lonec, kuhalnica, nož, štedilnik

Priprava: Polijte vodko v lonec, potem režite srce in dajte v lonec. Dajte rdečo vrtnico, sivko in kokos v lonec. Vse vrste. Potem polijte malo bencin da flambirajo. Za konec polijte v kozarec in dajte veliki led v kozarec.

Zaljubljeni meni

Predjed: pripravim solato s paradižnikom

Juha: juha z mesom

Glavna jed: dunajski zrezek s pomfrijem

Solata: sadna solata

Pijača: pomarančni sok

Michaela Ukowitz

LJUBEZENSKI NAPOJ

Sestavine: rdeči paradižniki, rože, srce, Amor, rdeč svinčnik, jagoda, marmelada, sladkor, štiriperesna deteljica, goba

Pripomočki: velik lonec, majhen kozarec, žlica, štedilnik

Priprava: dajte vse sestavine v velik lonec in potem prižgete štedilnik. Potem vrete sestavine da je tekočina. Potem dajte tekočino v hladilnik za 47 ur. Če je mrzla, dajte pijačo do osebe, ki mora se zaljubiti.

Skupina 5

Lektorica: Alenka Ličen

Milan Čenić, Eleonora D'Andrea, Julia Kogler, Julia Lobnig, Miriam Pitschek, Kristijan Razpotnik, Alojz Rop, Marija Rop, Elisabetta Trossolo.

PREDSTAVLJALI SMO SVOJO DRŽAVO

Prihajam iz Avstrije. Glavno mesto Avstrije je Dunaj. Avstrija ima približno osem milijonov prebivalcev. Meji na Slovenijo, na Hrvaško, na Italijo, na Nemčijo, na Madžarsko, na Češko, na Švico, Lichtenstein in na Slovaško. Najvišja gora je Grossglockner, katera je 3786 m visoka. Uradni jezik je nemščina.

Amela Sinanović

Prihajam iz Avstrije. Glavno mesto je Dunaj. Avstrija meji na Nemčijo, na Hrvaško, na Italijo, na Slovenijo, na Madžarsko, na Češko, na Švico, Lichtenstein in na Slovaško. Najvišja gora je Grossglockner. Najdaljša reka je Donava. Avstrija ima približno osem milijonov prebivalcev. Uradni jezik je nemščina.

Miriam Pitschek

Bosna in Hercegovina je večja država od Slovenije. Ima približno 2,5 milijona prebivalcev. Glavni mesti sta Banja Luka in Sarajevo. Najdaljša reka je Sava. Bosna meji na zahodu in severu na Hrvaško, vzhodu na Srbijo in jugovzhodu na Črno Goro.

Milan Čenić

Makedonija ima približno dva milijona prebivalcev. Glavno in

največje mesto je Skopje. Država meji na severu na Kosovo in Srbijo, na vzhodu na Bolgarijo, na jugu na Grčijo, na zahodu na Albanijo. Najvišja gora je Korab in najdaljša reka je Vardar. Uradni jezik je makedonščina.

Alojz Rop

Avstrija. Glavno mesto je Dunaj. Avstrija ima osem milijonov prebivalcev. Uradni jezik je nemščina. Najdaljša reka je Drava. Avstrija ima 9 dežel. Najvišja gora se imenuje Grossglockner. Koroška ima tudi Koroške slovence in dvojezične šole. Avstrija meji na Madžarsko, Hrvaško, Slovenijo, Italijo, Češko, Lichtenstein, Slovaško, Švico, Francijo.

Lisa Maier

Avstrija je majhna država in ima približno osem milijonov prebivalcev. Država meji na Madžarsko, Slovaško, Francijo, Švico, Nemčijo, Slovenijo, Italijo, Lichtenstein in Češko. Glavno mesto je Dunaj. Avstrija ima devet dežel. Najvišja gora je Grossglockner.

Julia Lobnig

Makedonija meri 25.731 km² in ima približno dva milijona prebivalcev. Država meji na severu na Kosovo in Srbijo, na vzhodu na Bolgarijo, na

jugu na Grčijo, na zahodu na Albanijo. Glavno in največje mesto je Skopje. Najvišja gora je Korab in najdaljša reka je Vardar. V Makedoniji so tri naravna jezera: Ohridsko, Dojransko in Prespansko. Uradni jezik je makedonščina.

Marija Rop

Avstrija je majhna država. Ima približno osem milijonov prebivalcev. Avstrija meji na Madžarsko, Nemčijo, Slovaško, Francijo, Švico, Slovenijo, Italijo, Češko in Lichtenstein. Mi imamo 9 dežel. Glavno mesto je Dunaj. Najvišja gora je Grossglockner.

Julia Kogler

Moja država je Italija, prav lepa! Ima približno 65 milijonov prebivalcev. Italija meji na Francijo, na Švico, na Avstrijo in na Slovenijo. Glavno mesto je Rim, druga mesta bolj popularna so Milan, Turin, Benetke, Neapelj in Trst. Najvišja gora je Monte Bianco in se nahaja blizu Torina. Najdaljša reka je Pad. Najljubša hrana je pica. Uradni jeziki so nemščina, slovenščina in francoščina.

Elisabetta Trossolo

RECEPT ZA IDEALEN ZMENEK

- veliko romantike
- veliko poljubčkov
- nekaj dobre hrane
- dovolj lepega parfuma
- veliko sveč
- preveč rož
- nekaj prijaznosti
- dovolj rjavih las
- eno ladjo in morje
- kilogram toplega vremena

Marija Rop, Julia Kogler, Julia Lobnig

RECEPT ZA IDEALNEGA FANTA

Sestavine:

- kilo širokih ramen
- kilo suhih
- kilo radiatorjev
- 100 g lepih
- 6 kil mačomenov
- veliko pameti
- dl modrih ali zelenih oči
- kilo polnih ust
- kilo blond las
- veliko inteligence
- zelo suhi

Vmešamo vse in zmehčamo, potem dodamo sladkor in pečemo. Dober tek!

Elisabetta Trossolo, Eleonora D'Andrea, Miriam Pitschek

VSI LJUDJE HITIJO

Skoraj teden je že
odkar sem odšla iz
naše vasi sem dol.

Šola začela se ja zares,
vstajam ob šestih in pol.

Internat je že star in
v sobi še s tremi dekleti živim,
Marta in Jana, obe sta iz morja,
a Špela iz Gorenjskih planin.

Mama tako je, kot rekla si mi,
da v začetku morda bo hudo,
saj prvič odšla si tak daleč od doma,
saj prej sploh ni časa bilo.

Pogrešam kmetijo, očeta in tebe
in malega Lukca vse bolj,
veš tu ni nič njiv in našega sonce,
tu je le sivi beton.

Namesto ptic zbudi me motor,
namesto jutra srečam meglo

in ves ta hrup, škripanje zavor,
kaj tišina je, tu sploh ne vedo.
Vsi ljudje hitijo,
pa nekje živijo
z obrazi obrnjenimi v tla
nihče nikogar ne pozna.

Kako doma je, je Liska že strila,
nanjo mislim vsak dan,
v štali bo to zdaj prva sprememba
odkar bika prodali smo lan'.

In Florjanov Joža mi je dejal,
ko odhajala sem na to pot,
naj pošljem naslov mu,
češ da bo prišel v eni od prostih
sobot.

Namesto ptic ...

Pozno je že, pismo končujem,
počasi odpravim se spat.
Že zdavnaj zaspal je s slikami doma
v solzah naš internat.

Draga mama,

zelo te pogrešam. Vsako noč jočem, ko pomislim, da si tako daleč od mene. Kljub temu tukaj je družba zelo vesela in se zelo lepo zabavamo. Imamo internet, ne morem, da pridem do njega. Kako je naš mali Sparki? A ste ga že kopali? Če niste zdaj ga okopajte. Bodite zelo pozorni na njegovo levo oko, veste kako je prestrašen. Pozdravi atija, Urško in Radodajku in im daj lubčka. Posebej Sparkija, velikega lubčka mu daj. Adijo, vaš Milan.

Milan Černić

Draga mama,

kako si? Jaz zelo dobro. Tukaj v dijaškem domu spoznam veliko ljudi. Pogovarjam veliko v italijanščini, ampak tudi malo v slovenščini. Včeraj sem srečala dve Nemki in sem govorila nemško. V torek sem šla na bazen, ampak takoj je deževalo. Nisem imela dežnika, moj dežnik je bila brisača! Po torku je vreme bilo vroče in ni bilo oblakov. V sobi živim z dvema dekletoma, Karin in Stefania. Sta dve Italijanki in sta stari 14 let. Onedve sta prijazni in simpatični. Da, v začetku morda je hudo, ker nisem poznala nikogar, ampak zdaj je ok. Včeraj sta prišli dve moji prijateljici iz Italije in tako sem jaz bila zelo vesela. Nisem prvič odšla tako daleč od doma, in tako draga mama ne pogrešam te, svojega očeta in svojega brata. Vsak dan vstanem ob sedmih in pol in zajtrkujem eno sladico, en jogurt in sok. Ob devetih se začne jezikovni tečaj, imam pol ure pavze, v moji šoli imam samo 10 minut. Popoldne je veliko aktivnosti kot plavanje, ogled Ljubljane in čez vikend smo šli v hribe. Zvečer gledamo filme ali poslušamo zgodbe. To je to.

Poljubčki in objemi! LP

Tvoja Eleonora

Eleonora D'Andrea

Draga mama,

Šola je začela in je zelo dobro. Vsak dan vstajam ob sedmih. Dijaški dom mi je zelo všeč, je lepo urejen, čist in modern. Hrana je zelo okusna. V posebni sobi živim še z dvema dekletoma, ki se imenujeta Andrea in Tamara in obe sta iz Makedonije. Vsak dan imamo pouk od devetih do pol enih. Spoznala sem veliko prijateljev, ki prihajajo iz različnih krajev sveta. Iz Poljske, Italije, Srbije, Madžarske, Hrvaške, Bosne in Hercegovine in Kanade. V prostem času vsi skupaj igramo odbojko, karte, košarko, poslušamo glasbo, sprehajamo se po mestu. Pogrešam tebe, očeta, prijatelje, moje mesto in psa Belo. Kako ste? Želela bi, da me spet prebuja tvoj glas zjutraj. Ali veš kako doma vedno diši po rožah? Tudi to pogrešam. Ampak upam, da bo vse v redu in da se bom hitro navadila.

Pišite mi pismo nazaj,

tvoja Marija

PS: Pošlji mi denar!

Marija Rop

Draga mama,

Teden je že, odkar sem odšel in zelo pogrešam našo vas. Tukaj se počutim slabo. Živim v dijaškem domu in v sobi sem s tremi puncami: Marta, Jana in Špela, ki so zelo prijazne. Vsak dan vstanem ob šestih in pol in namesto ptic, vstanem ob šestih in pol in namesto ptic, zbudi me motor. Se umijem, se oblečem, zajtrkujem in grem v šolo. Internat je že star in okna škripajo. Pogrešam tebe, očeta in malega Lukca. Kako je doma? Tukaj vsi ljudje hitijo, ker nihče nikogar ne pozna. Kako je Liska, je že povrgla? Nanjo mislim vsak dan.

Končam pismo in upam, do bo vse v redu.

Alojz Rop

Skupina 6

Lektorica: Zvonka Kajba

Bojan Bogojevski, Stefan Drinić, Jelena Glizijan, Hana Hudak, Aleksandar Kelečević, Ivan Kovač, Nikolina Kovačević, Andrej Race, Dajana Sredić, Dejan Temov.

Navdušena sem nad Ljubljano in programom MPŠ. V Ljubljani sem že bila, ampak to je čisto drugače. Ob jutrih gremo na pouk, ki je zelo zanimiv. Po pouku gremo na izlete. Najboljši izlet mi je bil Idrija, ker sem spoznala način izdelovanja idrijske čipke in zato ker smo šli v rudnik živega srebra. Zelo zanimiva izkušnja. V trenutku sem se počutila kot rudar. Oblekli smo rudarsko obleko in si na glavo dali čelado. S pozdravom: „Srečno“ smo začeli hoditi. To je bila enkratna izkušnja v življenju.

Jelena Glizijan

Mislím, da je danes zelo pomembno potovati in spoznati različne kulture. Jaz potujem od svojega drugega leta in sem se že navadila na pogoste spremembe. Življenjske okoliščine so mi omogočile, da živim v Madridu in Stockholmu, obiskala sem Grčijo, Francijo, Nemčijo, Italijo, Avstrijo, Rusijo, Kitajsko, Izrael. Vedno sem navdušena nad novimi ljudmi in novimi prijatelji in so zelo odprti in prisrčni. Moje zadnje potovanje je bilo posebno zanimivo. Bila sem v Tel Avivu in seveda v Jeruzalemu. Tel Aviv je mesto, kjer je življenje vedno zelo pestro, ljudje so zelo prijazni in je atraktivno za mladostnike, ker predstavlja kombinacijo metropole in morja. Potovanja so pomemben del življenja in so kakšna življenjska šola.

Hana Hudak

KO LJUBEZEN IN ŠOLA NE GRESTA SKUPAJ ...

Mojca ima težave s šolo zato, ker se nič ne uči in vedno dobiva slabe ocene. V šoli pri pouku se pogovarja s prijateljico o svojem fantu in nikoli ne posluša pouka in profesorje. V redu je zabavati se, ampak ne preveč, ker je šola na prvem mestu. Ima fanta že dolgo in vedno gre z njim nekam. Nikoli se ne uči za šolo. Ko se začne učiti, začne misliti o njem in spet se ne uči. S fantom gre zvečer na pijačo in pride domov pijana. Njeni starši ko so videli, kaj je naredila s sabo, so bili zelo jezni in so se kregali z njo. Ona pa je obljubila, da ne bo to več delala in da bo pridna v šoli.

Dajana Sredić

Mojca je alkoholičarka in obiskuje tečaj anonimnih alkoholikov. Zato se ne more učiti za šolo in vedno ima slabe ocene, ima pa tudi veliko izostankov. Posledica tega je, da so starši vedno besni in se veliko prepirajo z Mojco, prepovedujejo ji, da gre ven s prijatelji in da gre zvečer v lokale. Mojca je zelo nezadovoljna s stanjem v družini, ima pa fanta, ki je tudi alkoholik, in hoče pobegniti z njim.

Hana Hudak

NJUNE ZGODBE

Nikolaj prihaja iz Rusije, star je dvaindvajset let. Markus prihaja iz Mexica in je star enaindvajset let. Onadva sta srečen gay par. Spoznala sta se v Franciji na tečaju kuhanja in ko sta se prvič zagledala, sta vedela, da sta si usojena. Nikolaj ne gre v šolo, on pa dela v vasi z živalmi in je zelo staromodnen. Markus pa študira jezike in mu je zelo všeč moda. On se uči ruščino in tako se onadva pogovarjata. Oba imata rada kuhanje in gresta skupaj v telovadnico. Oba sta alergična na čokolado in imata rada cvetačo in gobe. Želita ostati vedno skupaj in imeti male otroke.

Ivan Kovač

Ludvig je star sedemnajst let. Strahopeten je, ampak bo delal vse za svojo ljubezen. Zelo je romantičen in naiven in tudi nesiguren. Ima sive oči, ki so pokrite z njegovimi črnimi lasmi. Visok je, ampak ni suh.

Ona se imenuje Anja. Zelo je vesela. Ona je pifler. Ima dolge rjave lase in črne oči.

Srečala sta se v restavraciji, umetno sonce je sijalo in ostali ljudje so gledali, kako sta se poljubila.

Zelo dolgo sta pogovarjala. On je povedal vse njegove norosti, ona pa njemu vse njene skrivnosti. Oba sta zelo rada poslušala glasbo in sta imela rada živali.

Po sedmih letih sta delala skupaj. Ona je njegova direktorica. On zdaj se posveča njej, ampak ona njemu ne. Ona se ne spominja nič.

Po veliko letih sta še skupaj in sta imela veliko otrok z brki in ki so piflerji.

Ljubezen je za vedno!

Marko ima 17 let, visok je 190 cm, ima črne lase in modre oči. Zelo je prijazen in družaben. Maja ima 16 let, ima dolge rjave lase in temno rjave oči. Samozavestna je in misli, da je najboljša v vseh športih.

Prvič sta se srečala na koncertu benda Iron Maden. Skupaj sta kričala s pesmijo in ugotovila, da imata veliko skupnih stvari. Zagledala sta se v oči in medtem ko je "heavy metal" igral na odru, sta se prvič poljubila.

Rada sta pila sok in jedla sladoled. Všeč jima je bilo pifljanje. Govorila sta o šoli.

Po sedmih letih sta se vzela in sta imela 15 otrok, kateri so imeli vsi isto ime. Ona je dobila velik trebuh, on pa je izgubil roko v vojni.

Ljubezen je zelo lepa in nikdar nikoli se ne konča!

On ima 23 let. Janez je ime fantu. Je prijazen, dober in zelo lep.

Ana ima 16 let. Ima rjave lase in modre oči. Zelo je prijazna in zelo pametna. Govori angleščino, nemščino in francosko.

Bila sta v lokalu. On je sedel s prijatelji, ona pa sama. V lokalu je bilo mrzlo, zunaj je pihal močan veter. Sonce je žarelo. Ko je videl njene oči, se je zaljubil. Prišel je do nje in jo vprašal: "Kako ti je ime?" Ona je rekla ime, ampak on jo ni slišal. Samo gledal jo je.

Oba sta imela rada francoske moške in litvanske ženske. Tudi sta videla, da jima je všeč kuhanje in kinder bueno. Kinder bueno je pravzaprav najpomembnejša stvar, zaradi katere sta onadva še skupaj.

Po sedmih letih sta še živela skupaj. Delala sta skupaj v lekarni. Imela sta dva sina. Živela sta v hiši.

Na koncu sta se ubila zaradi ljubosumja.

Ljubezen ne pozna meja!

Vsi iz 6. skupine

PO SVETU SKOLESOM

Sem kolesar Dejan Glavnik. Potujem že 5 let po svetu. Na svoji poti sem se ustavil v Bosni in Hercegovini. Tam se preživel 2 dni. To je ena precej ravninska dežela. Je zelo nerazvita in onesnažena. Ima dosti gozdov in je celinska, ampak en mali del BiH na jugu ima izhod na morje. Je neurejena, nihče ne skrbi za njo. Ko hodiš čez mesto, lahko vidiš, kako ljudje, če nekaj jejo, vržejo smeti na pot, čeprav je nasproti njih koš. V njej živijo tri narodnosti: Srbi, Hrvati in Muslimani. Ampak če sem prav videl, se nimajo zelo radi. Vedno gledajo na preteklost, nikoli pa na prihodnost. Pa tudi je veliko ljudi, ki svoje otroke vzgajajo tako, da ne marajo druge nacionalnosti. Ampak če si v Bosni, moraš iti v Banjaluko in poskusiti *banjalučke čevape*.

Dajana Sredić

Sem kolesar Dejan Glavnik. Potujem že 5 let po svetu. No svoji poti sem se ustavil v Makedoniji. Makedonija je zelo neurejena, ima pa veliko spomenikov, ljudje so zelo prijazni, ampak trikrat so mi ukradli zračnico s kolesa. Nimajo morja, imajo pa tri zelo lepa jezera. Potem sem bil v zahodni Makedoniji, kjer so me skoraj ubili, tam je zelo nevarno. Poti so bile zelo slabe, pa sem polomil dva amortizerja. Imajo zelo lepe gozdove. Makedonija je revna, ampak so gostoljubni. Še lahko vidite Titove slike po trgovinah. Glavno mesto je Skopje, najlepše mesto pa Bitola. Rad bi se vrnil v Makedonijo še enkrat.

Bojan Bogojevski

O ŠPORTU ...

Tenis je zelo lep šport. Oprema, katero potrebujemo, so lopar, čevlje za tenis in teniško obleko. Igrata dva igralca, lahko pa igrajo štirje. Igrajo se trije seti. En set ima šest iger. Ena igra ima točke: 15, 30, 45. in mogoče izenačenje. Točka se začne s servisom. Servisi se menjajo po neparnih igrah. Tenis se igra na teniškem igrišču. Tenis se lahko igra na travi, peščeni površini in na betonski. Cilj igre je priti do finala in zmagati v finalu. Zmagovalec dobi veliko denarja in pohval.

Nikolina Kovačević

IZ PROŠNJE ZA ŠPORTNO ŠTIPENDIJO ...

Moje ime je Dejan Temov. Imam 17 let in rabim Dnevnikovo športno štipendijo. Deset let treniram šah in sem prvak Slovenije. Zdaj je evropsko prvenstvo v šahu v Nemčiji.. Zdaj ne morem iti zato, ker nimam dovolj denarja. V šoli imam povprečje 5. Moji starši nimajo veliko denarja. Če grem na evropsko prvenstvo, mislim, da bom zmagal ali bom drugi. Moj oče ima dohodek 700 evrov, moja mati pa 500 evrov. Rabim štipendijo in upam, da jo bom dobil.

Že vnaprej se vam zahvaljujem za razumevanje.

Lepo vas pozdravljam.

Dejan Temov

Jaz sem zelo talentiran in uporen športnik. Bil sem na raznih plavalnih tekmah in sem zmagal več kot stokrat. Imam velike bicepse in zelo sem hiter. Imam 121 medalje in in 120 zlatih. Bil sem na Olimpijskih igrah. Bom igral za Slovenijo, če mi date štipendijo. Če mi ne date, boste obžalovali, ker sem jaz najboljši.

Andrej Race

ČE BI BIL ...

Če bi bil žival, bi bil bik. To pa zato ker sem po horoskopu bik in ker imajo velike rogova.

Če bi bil jed, bi bil pica, zato ker je to moja najljubša jed.

Če bi bil avto, bi bil BMW M3, zato ker mi je to najljubši avto.

Če bi bil kamen, bi bil dijamant, zato ker je to najlepši kamen.

Če bi bil sadje, bi bil pomaranča, ki bi rodila velike in oranžne pomaranče. Ta sadež namreč obožujem.

Če bi bil začimba, bi bil vegeta, zato ker je uporabljam v juhi.

Stefan Drinić

Če bi bil žival, bi najraje bil lev, zato ker je on kralj živali.

Če bi bil jed, bi bil hamburger, ker ga vsi imajo radi.

Če bi bil avto, bi najraje bil Ferrari, ker nihče ni tako hiter.

Če bi bil drevo, bi bil bambus, ker je suh ampak močan.

Če bi bil začimba bi bil sol, ker ne moremo brez nje.

Če bi bil kamen, bi bil granit, ker je nezlomljiv.

Če bi bil obleka, bi bil majica, ker imam veliko majic in jih imam rad.

Aleksandar Kelečević

Če bila žival, bi bila žirafa, zato ker je visoka in drugačna, tako kot jaz.

Če bi bila jed, rada bi bila čevapčić. To pa zato, ker ga vsi rada jejo in uživajo z njim.

Če bi bila drevo bila bi drevo akacije, zato ker žirafe jejo liste akacije.

Če bi bila avto, bi bila Mini Moris, zato ker je majhen in enostaven in ljudje ga obožujejo.

Najraje bi bila sol. To je moja najljubša začimba. Jaz ne morem nič jesti brez soli. Zrno soli nikdar ni brez prijateljev, tako kot jaz.

Jaz ne morem biti kamen zato, ker je kamen mrzel in neprijazen, jaz nisem takšna.

Jelena Glizijan

Skupina 7

Lektorica: Anja Strajnar

Thomas Cavallo, Alice Giacomelli, Clara Hartmannsgruber, Patricia Losch, Lisa Maier, Martino Manzini, Nicola Predan, Lucia Raschun, Elena Rener, Amela Sinanović, Enrico Stulin, Mattia Trusgnach.

ČE BI ZA 24 UR DOBIL/A VSO MOČ NA SVETU, BI ...

- se pogovarjala s predsednike celega sveta, da bi lahko bil mir na svetu
- bi prinesla hrano vsem tistim, ki jo nimajo nič
- bi poskušala prepričati najbogatejše dati malo svojega denarja tistim, ki so bolj revni
- bi vozila po celem svetu in si ogledala najlepše države
- bi se učila veliko tujih jezikov
- bi postala teniška igralka
- bi se rada učila igrati violino
- bi šla na Triglav
- bi naredila cel krog Slovenije
- bi se učila celo slovensko slovnico

Elena Renner

- bi šel na Mars
- bi ujel slabe ljudi
- bi končal vojne na svetu
- bi nareil, da bi vsi bili srečni
- bi premagal onesnaženje
- bi razdelil denar v enaki način
- bi zgradil nove ceste
- bi zgradil nove stavbe
- bi pomagal nesrečne ljudi
- bi bral misli.

Nicola Predan

- bi šel na sprehod okoli sveta
- bi zmagal olimpijske igre
- bi bil najboljši nogometaš

- bi znal vse imena glavnih mest
- bi šel si ogledat zemljo iz vesolja
- bi ukradel ves denar, ki je v Fortknock
- bi vsako uro imel novo punco
- bi spreminjal stvari s svojih mislim
- bi znal brati misli
- bi premagal kriminalce

Martino Manzini

- o bi vse ljudi pomagal
- o bi šel peš okrog sveta
- o bi premagal močnega hulka
- o bi šel na Everest
- o bi tekel bolj kot najhitrejši avto
- o bi zmagal veliko tekem pri nogometu
- o bi letel okrog sveta
- o bi naredil dovolj denarja
- o bi postal kot moj najlepši nogometni igralec
- o bi govoril vse jezike

Enrico Stulin

- ✓ bi končala vojne
- ✓ bi bil mir
- ✓ bi delala novo politiko
- ✓ bi imel vsak človek nekaj za jesti
- ✓ bi bila Afrika na istem nivoju kot Evropa
- ✓ se nikjer ne bi zgodilo kaj hudega
- ✓ bi bili cenejši vsi artikli
- ✓ bi bila hrana brezplačna
- ✓ bi bili pogoji za stare ljudi boljši
- ✓ bi darovala denar

Lisa Maier

- bi boksala
- bi naredila kakšen šport
- bi zmagala olimpijske igre
- bi pomagala vsem ljudjem
- bi plezala na Mount Everest
- bi igrala Superwoman
- bi zmagala vse tekme športa
- bi bila najmočnejša deklica na svetu
- bi tekla okoli sveta in obiskovala vse države
- bi prinesla veliko vode v Afriko, da nikoli ne bodo več žejni
- bi plavala v Nilu skozi Afriko

Lucia Raschun

- spremenila revnost in bogastvo
- ustavila naravne katastrofe
- spremenila kazni
- ustavila podnebne spremembe
- naredila nekaj, da moji starši zmagajo v lotu
- nekaj naredila, da se vojna konča
- ustavila atomsko energijo
- ustavila tehnični razvoj
- rešila težave za delovna mesta
- spremenila pravila

Amela Sinanović

- bi gradila šole za revne
- bi pomagala zlorabljeni živali
- bi darovala denar za medicinske namene
- bi nehala vojne
- bi pomagala ljudem z duševnimi motnjami

- bi pomagala najti način za porabo elektrike bolje
- bi spodbujala zdravo hrano
- bi se borila proti ustrahovanju
- bi pomagala raziskovati vesolje
- bi dala vsi veliko hišo

Clara Hartmannsgruber

- bi naredil, da vsi predsedniki od vse državi bi postali prijatelji
- bi končal vojne v svetu in da se to ne bo več zgodilo
- bi prodal denarje in hiše, a tisti ljudje, ki nimajo.
- bi naredil, da ne bodo več umrli ljudje od nuklearske bolezni
- bi ukazal iti v šolo otrokom, ker ne znajo brati in pisati
- bi imeli isti jezik vsi v svetu
- ljudje ne bi umrli lačni
- bi vrgel v zapor vse slabe ljudi
- bi dal službo ljudem, ki je nimajo
- bi šel vsako leto v Mladinsko poletno šolo

Thomas Cavallo

- ✓ bi dala vsak človeku dovolj hrane za celo življenje
- ✓ ne bi več bilo bolezni
- ✓ bi bili vsi bogati
- ✓ bi znala leteti
- ✓ bi se vsi imeli radi
- ✓ bi bilo dovolj vode
- ✓ bi znala govoriti vse jezike
- ✓ bi znala govoriti z živalmi
- ✓ bi bila pogumna za en dan
- ✓ bi naredila zdravo čokolado

Patricia Losch

... bi premagal vojno tako, da bi svet živel v miru.

Prej bi si naredil eno skupino, tako da bi bili bolj močni. Potem bi šli v Afriko in bi premagali Gadafija in njegovo skupino. Tako da bi ne bila več tam vojna. Nato bi ponovno izbrali afriške meje. Tako da ne bi bil več boji od afriških plemen.

Nato bi premagal tudi lakoto sveta, tako da bi vse družine, ki so premožne, dale dva evra na leto. In bi premagal lakoto. Tako da nobeden ne bi imel več lakote. Če bi to uspel narediti z moč v štiriindvajset uri, bi bilo zelo dobro.

Mattia Trusgnach

... lahko pomagala revnim otrokom in družinam tretjega sveta.

... lahko prekinila vse vojne.

... lahko očistila vsa onesnažena morja.

... pazila, da bi vsi ljudje očistili in obdržali urejeno naravo.

... pazila, da ne bi noben meteorit prišel v stik z Zemljo.

... pazila, da ne bi prišlo do nobenega umora.

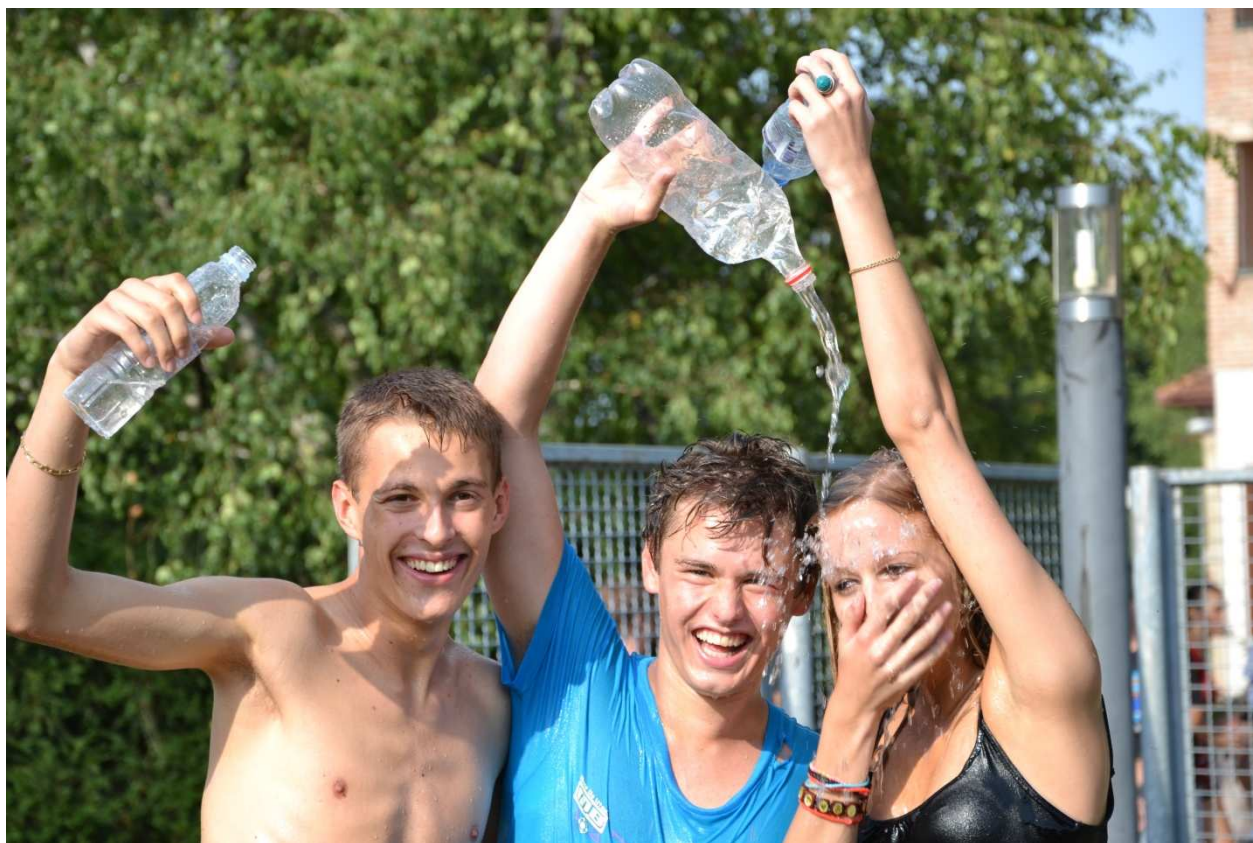
... lahko gledala čez stene.

... lahko postala nevidna.

... kupila vse obleke, ki so mi všeč.

... imela dosti oboževalcev.

Alice Giacomelli

Skupina 8

Lektorica: Mateja Mivšek

Stefano Cedarmas, Fabian Čertov, Gabriele Gariup, Julia Gasser, Melanie Kogler, Bianca Krawagner, Ivan Namor, Augusto Carlos Pipan, Liza Rinkema, Dennis Stanisic, Tamara Stankovič.

ŽIVLJENJEPISI

Natalija Novak
Stara cesta 7
1389 Ljubljana

ŽIVLJENJEPIS

Sem Natalija Novak. Rodila sem se 13. 7. 1975 v Ljubljani. Poročena sem in imam enega otroka. Moja telefonska številka je 031 781 293, moj elektronski naslov pa n.novak@yahoo.com. Sem Slovenka.

Osnovno šolo sem obiskovala v New Yorku. Končala sem jo leta 1990 z odličnim uspehom. Od leta 1990 do leta 1994 sem hodila na gimnazijo Barcelona. Študirala sem medicino v Berlinu. Od 2001 do 2009 sem delala v bolnici v Avstraliji. Po tem sem se preselila v Ljubljano in izumila novo zdravilo proti aidsu.

Znam angleško, slovensko, nemško in špansko. Imam tudi vozniško dovoljenje.

Tamara Stankovič, Liza Rinkema

Diego Maradona
Koroška cesta 1
Saudi Arabija

ŽIVLJENJEPIS

Sem Diego Maradona. Rodil sem se 20. 12. 1889. Sem Japonec. Sem poročen s Katy Perry in Michelle Obama. Nimam telefonske številke, ker še nimam elektrike. Moj elektronski naslov je lepa.rozica@gmail.com.

Osnovno šolo sem obiskoval na Aljaski. Tam sem se učil ribe lovit in zgraditi iglu. Končal sem leta 1948 z odličnim uspehom. Od leta 1990 do leta 1994 sem hodil na baletno gimnazijo v Moskvi. Od leta 1994 do leta 1998 sem delal kot kuhar, potem sem postal nogometni profi pri klubu Napoli.

Znam tudi latinščino, kitajsko in še deset drugih jezikov, ki jih hočem naštet.

Upam na pozitiven odgovor.

Lep pozdrav,
Diego Maradona

Melanie Kogler, Fabian Čertov, Augusto Carlos Pipan

Andrej Puppamelo
Staminkiova cesta 640
2012 Murska Sobota

ŽIVLJENJEPIŠ

Sem Andrej Puppamelo, rodil sem se 21. 12. 2012 v Beogradu in sem Srb po narodnosti. Poročil sem se 6x in ne vem koliko otrok imam po celem svetu.

Moja telefonska številka je 003866666666, moj elektronski naslov pa andrej.puppamelo@hotmail.com.

Nisem dokončal šole, ker ni bilo dosti denarja in volje v tistem času. Po poklicu igram Texas Holdem. Zmagal sem turnir EPT v Casino Perla v Novi Gorici.

Edine stvari, ki jih znam narediti so: igranje, spanje in zabavanje.

Zaradi pokra sem postal milijonar.

Dennis Stanisic, Ivan Namor

Janja Cuderman
Prešernova ulica 6
1000 Ljubljana

ŽIVLJENJEPIŠ

Sem Janja Cuderman. Rodila sem se 19. 6. 1993 v Beljaku. Sem Korošica iz Avstrije, ampak zdaj živim v Ljubljani. Nisem poročena in nimam otrok. Moja telefonska številka je 0664/5229087, moj elektronski naslov pa janja.cuderman@gmx.at

Osnovno šolo sem obiskovala v Beljaku 4 leta in potem sem šla na gimnazijo v Celovcu. Od leta 2008 sem šla na Višjo šolo za gospodarske poklice in tukaj sem naredila maturo. Po maturi sem šla študirat v Ljubljano na univerzo. Študirala sem jezike in znam slovensko, italijansko, nemško, angleško in kitajsko.

Rada se ukvarjam s prijatelji in zanimam se za različne kulture. Hočem delati v muzeju, ker se rada ukvarjam z zgodovino. Mislim, da je to pravilna stvar za mene.

Vedno sem prijazna, komunikativna, točna in rada delam v skupini.

Upam, da se boste za mene zanimali in me mogoče povabili na razgovor.

Lepo vas pozdravljam

Janja Cuderman

Julia Gasser, Bianca Krawagner

Jamsen Njo
Roška ulica 11
1000 Ljubljana

ŽIVLJENJEPIŠ

Sem Jamsen Njo. Sem nogometaš. Igram pri Manchester United. Rodil sem se 17. 8. 1981. Igrati sem začel že ko sem imel 4 leta. Nogomet je moja strast. Jaz bi igral nogomet 24 ur na dan, če bi mogel. Prva moja ekipa, ko sem začel igrati, je bil Newcastle United. Zaslužim na mesec 800764 € plus še denar od sponzorjev. Moja žena se imenuje Saša Lendero, ki je zelo poznana pevka v Sloveniji. Obiskoval sem športni licej 5 let. Potem sem pa šel na Univerzo. Jasmen Njo

Gabriele Gariup, Stefano Cedermas

MARK ZUCKERBERG JE UKINIL FACEBOOK

V več kot pol milijarde ljudi se je prijavilo pri Facebooku. To je en velik del prebivalstva na svetu. Mark Z. ima zelo veliko moč in vpliv o informacijskem obdobju. Če bi on hotel, bi lahko ukinil eno od najbolj obiskovanih strani na medmrežju. Veliko ljudi ne bi več vedelo, kaj bi naredili v svojem prostem času. Mnoge virtualne prijateljske zveze bi padle skupaj. Ampak seveda to ni samo negativno, saj bi potem vsi postali spet bolj neodvisni od Marka Z. Ljudje bi tudi spet šli verjetno več v naravo in prijateljske veze ne bi bile več tako oddaljene.

Fabian Čertov

Ja, res je, facebook ne obstaja več. Milijoni zasvojenecv facebooka so na smrt žalostni. Dobesedno, že več kot 200 ljudi je naredilo samomor, ko so slišali, da ne bojo mogli več vsak dan priti na svojo najljubšo spletno stran. Nikoli se še ni zgodilo, da je toliko ljudi umrlo v enem mesecu, samo zaradi spleta. To je ironično, ker je Mark Zuckerberg ukinil Facebook prav zaradi nevarnosti interneta. Ko je videl, kako se ljudje vedejo na Facebooku, se je takoj odločil da bo pustil vse milijone, ki bi jih lahko zaslužil in facebook ukinil. Zdaj je pa vprašanje, če je bila odločitev dobra, ker bo zmanjšala nevarnosti na internetu ali pa je slaba, ker je zaradi odločitve 26-letnika umrlo več kot 200 ljudi.

Liza Rinkema

Včeraj se je to zgodilo, kar si nobeden ni mislil. Mark Z. Ima dosti FB. Ukinil ga je. Danes je bilo tako malo ljudi na internetu. Vsi imajo strah, da bo on nekaj z »acount« naredil. On je že prej imel moč, ampak zdaj imajo vsi še večji strah.

Znanstveniki mislijo da se ljudje ne bodo več srečali, da lahko komunicirajo, ker so to že pozabili. Ljudje samo še površno govorijo/komunicirajo. Na žalost. Jutri še več o ukinitvi FB!

Melanie Kogler

ALI BO MOJA PLASTENKA KOKAKOLE UNIČILA PLANET?

Mogoče nekdo bo rekel da, samo ena plastenka kokakole ne bo uničila planeta. Seveda samo ena ne bo, ampak več platenk bo. Koliko ljudi bo pilo danes kokakolo? In koliko ljudi ne bo recikliralo svoje platenke? Če zberemo vse te platenke in še vse platenke tega tedna na enem mestu, to mesto bo postalo deponija. Naša plastenka ne bo uničila planeta, ampak bo postala del uničenja. Zato vedno moramo reciklirati, če hočemo pomagati našemu planetu.

Tamara Stankovič

Mislím da zaradi ene platenke svet se ne bo uničil, ampak je grdo če bodo ljudje začeli metati smeti kot so platenke in drugo. Svet se bo hitro uničil in ljudje bomo čez nekaj let živeli v smeteh. Jaz mislim da bi morali vsi paziti in čuvati okolje, posebno naravo, ki je ljudje ne spoštujemo dosti. Jaz mislim, da če vsi bomo spoštovali okolje in ne bomo onesnaževali narave, bo svet zgledal boljše.

Stefano Cedermas

Veliko ljudi ne pazi na naravo in jo onesnažuje. Ločevanje smeti je važno, ker drugače ne moremo reciklirati. Plastika dolgo časa rabi, dokler razpade. Vsak sam je odgovoren za naravo, ampak nekaterim ljudem je za naravo vseeno. Moramo dobiti drugačen način za dobivanje energije. Jedrski odpadki ne razpadejo takoj in ostanejo za 100 let ali še več let. Sevanje škoduje človeškim telesom, naravi in tudi živalim. Da lahko dobiš energijo lahko uporabljaš sonce, veter in vodo. Začeti moramo misliti o prihodnosti, kaj bo z našo zemljo in kako jo lahko varčujemo. Vsak človek lahko nekaj naredi za naravo in če samo loči smeti, nepotrebne luči, pogone ali računalnike izklopi, še veliko za okoljevarstvo dela. Boljše je, da greš peš ali s kolesom, ker avto daje izpušni plin in to ni dobro. Čas je, da moramo vsi na našo naravo bolje paziti in jo spoštovati.

Julia Gasser

Skupina 9

Lektorica: Nuša Dedo Lale

Stefania Coceanig, Mariana Ines Conde, Ivan Pedro Delich, Andreas Alejandro Klemen, Franz Kuchler, Edoardo Matussi, Luciana Oblak, Marija Sidorenko, Gabriel Cristian Smole, Karla Micaela Štocca, Daniel Tundis Mauro.

MOJ PRVI KORAK V ŠOLO SLOVENSKEGA JEZIKA

Že ko sem bila majhna so bile moje prve besede v slovenskem jeziku. Stara pet let, sem pristopila v vrtec. Spoznala sem nove prijatelje, ki so me spremljali skozi osnovno šolo. V srednješolskem tečaju Marka Bajuka sem spoznala nove ljudi, s katerimi sem preživela najboljše učne ure in lepe dogodke.

Prišel je pričakovan dan, ko naj bi se odpeljali v Slovenijo. Ko smo po dolgi vožnji prišli v Ljubljano, smo naredili izpit, ki bi nas določil v različne skupine.

Prvi dan tečaja slovenskega jezika se je začel s skupnim govorom v dvorani in razdelitvijo po skupinah. Ko sem stopila v razred, sem bila zelo nestrpna, saj nisem vedela s kom bom delila dva tedna pouka. V skupini nas je sedem Argentinec, to pomeni, da nisem sama v skupini, vendar sem spoznala druge ljudi, za katere nisem pričakovala, da se bomo pogovarjali. Zelo sem hvaležna, da imam to priložnost in upam, da se bom ta teden naučila še veliko zanimivih stvari.

Lucijana Oblak

Moj prvi korak v slovensko šolo je bil leta 1999, ko sem imel pet let. Skupaj sem hodil z Andrejem. Tisti dan se je začelo novo življenje. Čutil sem se kot odrasel. Že od majhnega govorim po slovensko. Moja prva beseda je bila ata. Tako kličemo mojega dedka.

Hodim v slovensko šolo, ker želim ohraniti slovensko besedo in običaje. Leta 2000 se je nehal vrtec in začel se je prvi razred osnovne šole. Naša učiteljica je bila Ani Senovršnik. Imeli smo jo, kot učiteljico, do četrtega razreda, na katerem smo začeli se učiti z gospo Heleno Žnidar, ki je žena našega voditelja Francija. Do sedmega razreda sem hodil v Jurčičevo šolo z Andrejem. Potem sem dovršil zadnja dva leta osnovne šole v Rožmanovo šolo. Leta 2007 sem začel slovenski srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka. Spoznal sem Marjano, Karlo, Maura, Kristijana in Lucijano, med drugimi. Skupaj nas je 23 oseb. Pridni smo in se učimo. Tako sem prišel do petega letnika in sedaj sedim tukaj in poslušam gospo Nušo DedoLale, ki nam razloži slovensko slovnico.

Ivan Delich

Prvič sem šla v slovensko šolo, ko sem bila stara štiri leta. Tako zgodaj sem začela, ker je moj materin jezik in ga govorim od rojstva, bil je prvi jezik, ki sem se ga naučila. Ko sem šla v vrtec, sem poznala moje današnje prijatelje. Od tistega trenutka so moji najboljši prijatelji. Hodila sem v Slomškovo šolo, tja je hodila tudi moja mama in sorodniki. Moja prva učiteljica se je imenovala Lučka in bila je najboljša učiteljica. V vrtcu smo se učili lepih pesmi, igrali smo se z različnimi živalmi in tako smo se naučili svoje ime. V odmoru pa smo se igrali v parku. V prvem

razredu smo imeli verouk, slovnico, petje. Pri verouku smo se učili naše prve molitve, kakor Oče naš ali Zdravamarija. Pri slovnici smo se učili črke, vsak teden smo se naučili eno črko. Pri petju pa smo peli različne pesmi. Vsako leto smo šli v Glew, ki je mesto v Buenos Airesu. Tam smo se igrali nogomet in dekleta med dvema ognjema. Vsako leto smo imeli tudi različne gledališke igre kakor na primer: v cirkusu, KirkinčoTinčo, Ariela Mala morska deklica. Tudi za očetovske in materinske dneve smo nastopali in peli lepe pesmi za naše starše. Za otroški dan pa smo med poukom

imeli dolg odmor, v katerem so nam dajali različno hrano. Dajali so nam tudi različna in lepa darila. Leta 2007 sem začela srednješolski tečaj. Najprej smo morali pisati vpisni izpit. Bili smo vsi zelo nervozni, ker je bilo vse novo za nas. Bilo je veliko novih obrazov. Tako sem spoznala moje druge prijatelje, ki zdaj smo zelo dobri prijatelji. Tako smo preživeli celih pet let in zdaj smo v Sloveniji, ki smo jo zelo pričakovali. Zdaj uživamo vsak trenutek, kakor če bi bil zadnji. To je moje najboljše doživetje v življenju.

Carla Stocca

KRATKA BESEDILA

Leta so minila, ampak nikoli nisem pozabil pegastega dekleta, ki sem jo poznal, ko sem bil še mlad fantič.

Ob koncu šole sem se vpisal na filozofsko fakulteto, ker so vsi moji prijatelji šli tja. Osebno se nisem hotel vpisati, ampak moji starši so me prisilili. Spomnim se prvega dne pouka. Peljal sem se z vlakom. Potovanje je bilo vznemirljivo, povsod sami gozdovi in stare lepe hiše. Potovanje je trajalo eno uro, ampak se mi je zdelo, da sem sedel samo pet minut.

Hodil sem od postaje do fakultete, pa se vstavil na vhod. Pogledal sem na dedovo žepno uro, ki sem jo dobil, ko sem končal šolo. Manjkalo je tri minute do začetka pouka. Takrat sem jo prvič zagledal. Oblečena je bila v dolgih hlačah in nesla zanimivo knjigo pod pazduho. Hitro sem se odločil, da bom govoril z njo, ampak korajžnost mi je izginila, ko sem slišal zvonec. Stekel sem do učilnice in sedel na rjav stol za tri ure. Mislil sem samo na lepo dekle, ki sem jo pred kratkim ugledal.

Čez nekaj tednov sem z novim prijateljem šel na ples. Kar naenkrat sem jo videl. Sedela je sama pod košato lipo in imela je solze v očeh. Ne da bi pomislil, sem se ji približal. Vprašal sem jo, če je vse v redu. Ni odgovorila z besedami, temveč s hudim pogledom. Nato je hitro vstala in se izgubila med ljudmi. Takrat sem jo zadnjič videl.

Šel sem v avtomobil, pritisnil na plin in se hitro oddaljil. Zmeraj se spomnim na njen pegast obraz, čeprav nikoli nisem izvedel njenega imena.

Andrej Klemen

Enkrat sem šla k mojemu dedku v vas. On je sedel na rjavem stolu zraven košate lipe in je bral zanimivo knjigo. Nosil je rdečo srajco in rjave dolge hlače. Ko me je videl, mi je rekel: »O, prišlo je moje pegasto dekle.« Potem je vstal in midva sva vstopila v dedkovo hišo. Ker je bilo mrzlo, je dedek pritisnil na plin in je prižgal ogenj. Bilo je zelo lepo. Ogenj se je videl tudi v lepo ogledalo, ki je stalo na nasprotni steni.

To so bile lepe počitnice in lepo potovanje. Minila so leta, jaz pa se še spomnim tega. Moj dedek je umrl in vse, kar imam, je le dedova žepna ura.

Marija Sidorenko

Na drugi strani Ljubljane leži Marijan v postelji in bere zanimivo knjigo. Bere o lepi puncici, ki živi v Ljubljani in študira na filozofski fakulteti. Od branja je postal čisto zaspan, zato se odloči za potovanje. Gre v garažo, sede na motor in pritisne na plin. Vozi do Kranjske Gore, kjer parkira svoj motor pod košato lipo. Potem prižge ogenj in se uleže v travo. Naenkrat zaspi in začne sanjati. V svojih sanjah vidi pegasto dekle, ki sedi na rjavem stolu in se gleda v lepo ogledalo. Punca joka, ker bi rada šla na ples in je nihče ni vprašal. Marijanu je punca zelo všeč in jo vpraša ali hoče iti z njim na ples. Punca je zelo vesela in se začne preoblačiti. Tudi Marijan se preobleče. Obleče svoje najlepše dolge hlače, nadene dedovo žepno uro in lepe čevlje. Ponoči gresta na ples in plešeta celo noč. Ob polnoči se gledata in ljubčkata in naenkrat se Marijan zbudi. Tako lepo še nikoli ni sanjal. Leta so minila, ampak Marijan ni nikoli pozabil pegastega dekleta.

Franz Simon Kuchler

Nekega lepega sončnega poletnega dne je Jure z družino šel v Portorož. Preživljali so počitnice v apartmaju v bližini mestnega središča. Komaj je Jure vstopil v apartma, je položil kovček v omaro, vzel zanimivo knjigo in jo začel brati. Med branjem mu je bilo toplo, zato si je snel dolge hlače in si oblekel kopalko. Nato je vzel rjav stol in ga prinesel na teraso in bral naprej. Kasneje se je šel tuširati, nato se je postavil pred lepo ogledalo, da bi se počesal. Leta so minila odkar je Jure hodil s starši po mestu, letos mu je bilo dovoljeno hoditi po mestu ponoči. Preden je šel ven, je vzel dedovo žepno uro, ki mu je bila zelo pri srcu. Najprej je žele iti na ples, a je med potjo srečal rdečelaso pegasto dekle. Spoznal jo je, usedla sta se pod košato lipo blizu Filozofske fakultete. Pogovarjala sta se pozno v noč, nato pa se vrnila domov. Jure je po pogovoru odšel domov, se ulegel v posteljo in premišljeval, o čem sta govorila. Ugotovil je, da se je vanjo zaljubil.

Edoardo Matussi

VERIŽNA ZGODBA

Spongebob in Superman sta v Sloveniji in jesta pecivo. Sedita in mimo pride Bolt s hitrostjo 45 km/h. Ampak potem je prišel Christiane Ronaldo in pritekel s hitrostjo 47 km/h. In ne pozabite na Franza ki leti s 100 km/h. Vseeno, Andrej je najhitrejši, ker teče 200 km/h. Vendar Lucijana, ki je zelo športno dekle in se ukvarja z atletiko, je premagala vse z 252 km/h. Tudi Marjana je na vrsti, večkrat je zmagala. Njen rekord je bil 292 km/h. Ampak najlepši fant na svetu, seveda mladoleten Ivan, je prišel s svojim Ferrarijem s 360 km/h. Ampak vsi so zgubili. Ker je prišel Bugs Bunny. On je najlepši avto od vseh, ta avto je bil zelo hiter. Vsi pa so pozabili na Supermana, ki je letel s svetlobno hitrostjo.

Avtorji: Franc Kuchler, Edoardo Matussi, Cristian Smole, Mauro Tundis, Andrej Klemen, Luciana Oblak, Mariana Conde, Ivan Delich, Karla Stocca, Marija Sidorenko, Stefania Coceanig

Bila sem sama doma in vse je bilo tiho. Ko sem brala knjigo, sem slišala nek ropot v kuhinji. Šla sem pogledat, vse je bilo razmetano. Videla sem miš. Ampak nenavadno miš. Imela je rogove in govorila je nemško. Bila je zelo neumna in ni nehala skakati. Ponudila sem ji kos sira. Miš ni hotela kosa sira, ker ni bila lačna, iskala je samo medveda. Medveda ni našla, ker je bil na stranišču. Ona pa ga je vseeno še iskala in končno dobila. Medved je globoko dihal in jedel nogo. »Zelo dobra je,« je rekel medved. Potem je šel nazaj v gozd in ubil še nekaj ljudi, ki so šotorili. Zelo so bili okusni, vendar ga je boletel trebuh. Zelo mu je všeč jesti ljudi, posebno otroke. Tudi je imel rad starke z omako in prepečencem. Toliko je jedel, da je bil sit. Na koncu je začel bruhati. Bruhal je celo noč in nadaljeval tudi drugi dan, zelo slab je bil. Medvedova mama mu je dala zdravila in rekla: »Sem ti že rekla, da ti bo slabo, če poješ toliko otrok.« Ampak to je to, nove generacije nič ne razumejo.

Avtorji: Andrej Klemen, Luciana Oblak, Mariana Conde, Ivan Delich, Karla Stocca, Marija Sidorenko, Stefania Coceanig, Franc Kuchler, Edoardo Matinssi, Cristian Smole, Mauro Tundis

Skupina 10

Lektorica: Zorka Felicijan

David Abrami, Niko Janežič, Pablo Jerman, Damian Loboda, Vanja Marinčič, Stefania Alejandra Papež, Alessia Peressini, Ivana Karla Petkovšek, Tatiana Lucia Pustavrh, Gabriele Tercic, Matej Zavadlav.

MODERNE IZ LJUDSKE

KJE SO TISTE STEZICE

Kje so tiste stezice,
k' so včasih bile?
Zdaj pa raste grmovje
in zelene trave.

Bom grmovje posekal,
travico požel,
bom naredil stezice,
ki so včasih bile.

KJE JE MLADINA

Kje je mladina,
ki je včasih bila?
Zdaj pa samo spijo
in zvečer pijejo.

Bom mladini pomagal,
pijačo odvzel,
bom naredil tišino,
ki je včasih bila.

David Abrami

KJE JE TISTI TELEFON

Kje je tisti telefon,
ki tu včasih je?
Zdaj pa me kličejo
in sedaj ga ni.

Bom odgovoril prej al'
slej,
dobil ga bom,
bom napisal SMS,
da mi mogoče
odgovori.

Vanja Marinčič

Niko Janežič KJE SO TISTE NOGAVICE

Kje so tiste nogavice,
k' so včasih bile?
Zdaj pa kupim si nove
in zelene hlače.

Bom majice raztrgal,
čevlje namazal,
bom naredil jopice,
ki so včasih grde.

Pavel Jerman

KJE JE LUČ?

Kje si ti,
ki mi včasih pomagaš?
Zdaj pa si izginila
in jaz spim.

Bom s tabo,
jutri zjutraj,
bom naredila vse zate,
ki so včasih pomagaš.

Alessia Peressini

KJE SO TISTE ČOKOLADE

Kje so tiste čokolade,
ki so včasih bile?
Zdaj pa ni več čokolad
in tudi ni več sladkarij.

Bom šel po nakupih.
Bom nakupil čokolado,
tisto, ki sem jo včasih
imel.

KJE JE TISTA TEKILA

Kje je tista tekila,
ki sem jo včasih pila.
Zdaj je več ne dobimo
in vodo pijemo.

Bom huda postala,
če je ne bom dobila
bom naredila tekilo,
ki sem jo včasih pila.

Tatjana Pustavrh in
Štefi Papež

KRATKE ZGODBE

ZABAVA

Sem na pikniku. Nekateri prijatelji igrajo badminton, drugi pripravljajo razne igre. Jaz sedim na travi in poslušam glasbo. Sonce pripeka in pijem sok v plastičnemu kozarcu. Se dvigne nevihta. Začne se dež. Tečemo po blatnem travniku.

Tati Pustavrh, Štefi Papež, Damian Loboda

NA ULICI

Žoga se kotali po asfaltu. Čutim pot na koži. Sosedje nas opazujejo z oken. Naše igrišče je na Povšetovi ulici. Dam gol. Veselje. Kasneje naredim napako. Sem na tla. Poškodba. Rešilci prihajajo. Bolnišnica. Oče in mama sta ob meni. Konec kariere. Ni srečnega konca.

David Abrami, Vanja Marinčič

ZABAVA

Zjutraj smo šli na piknik s prijatelji in vsak je prinesel v nahrbtniku nekaj hrane in steklenico soka. Bila je močna pripeka, a vseeno smo se vsi skupaj igrali badminton. Po končani tekmi smo pili ledeni sok iz plastičnih kozarcev. Zabavali smo se z glasbo in raznimi igrami, naenkrat

se je hudo oblačilo in začela je nevihta. Vsi so začeli spravljati stvari in hitro tekli pod streho. Videli smo, da je postal blaten travnik in zaradi tega smo se odločili, da se vrnimo domov.

Pablo Jerman, Matej Zavadlav

ZABAVA

Bili smo na pikniku. Končala se je zadnja igra badmintona. Žoga je padla v blatni travnik. Sonce je pripekalo. Prijatelji so šli po žogo. Kar naenkrat so oblaki pokrili sonce. Glasba je bila v ozadju. Prihajala je nevihta. Morali smo pospraviti plastične kozarce polne soka.

Ivana Petkovšek, Alessia Peressini

SAHARA

Afrika je drugi največji kontinent na svetu, je rekel popotnik. Omenil je, da so največje nevarnosti v Afriki suša, vročina in živali. Opozarjal me je tudi na poplane reke Nil. Svetoval mi je, da v težavah naj poiščemo najbližjo oazo, omenil je tudi prisotnost kač. V primeru da srečam tuarege naj pazim, kaj rečem, da jih ne razjezim, mi je svetoval. To so besede, ki mi jih je priporočal starec iz Egipta. Tega sem se spomnil

prepozno, saj sem razjezil tuarege, izpostavili so me v sredino peščene puščave. Mislim da tečem že dva tedna skozi puščavo in zdaj ko sem zagledal gorovje Atlas se spomnim nasveta starega Egipčana.

Niko Janežič, Gabriele Terčič

NADALJUJEMO ZGODBE

VELIKA LAKOTA

V gozd se je prikotalil velik, debel črnosiv volk. Brusil si je zobe, zob ob zob, tako da so od strahu padale iglice s smrek. Volk je bil tako lačen, da mu je krulilo v želodcu – tako zelo mu je krulilo, da je majhen jurček rekel: »Glej, glej, spet prihajajo divje svinje!« ...

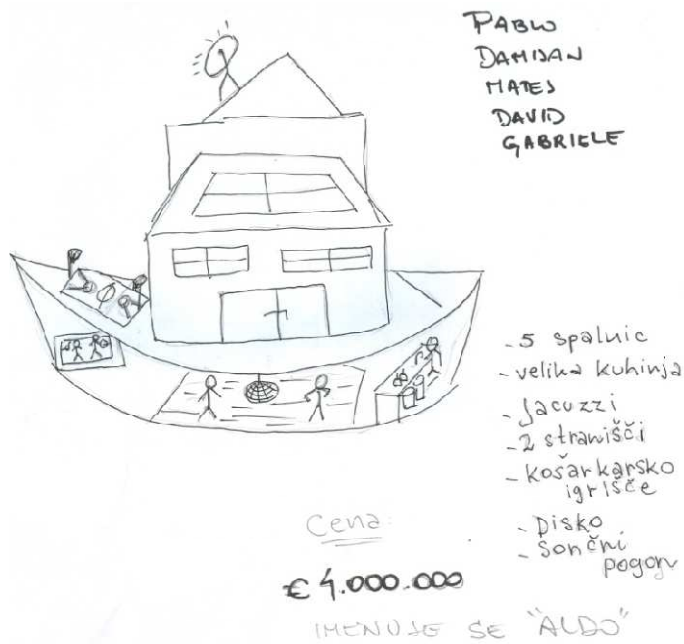
... Volk je hotel dobiti nekaj hrane. Bil je tako lačen ni jezen, da je začel premikati drevesa. Naenkrat je zaslišal strelanje. Neki lovec je s puško v gozdu lovil divje živali. Volk se je prestrašeno skrival zadaj za drevesom. Nenadoma je lovec s puško v rokah najdel volka skrit med drevjem. Ustrelil ga je, ampak ga ni zadel. Volk je hitro izginil izpred lovskih oči.

Ivana Petkovšek

... Volk se je obrnil in zagledal dve divji svinji. A ni vedel, da je iz one strani gozda zagledal svinji tudi medved.

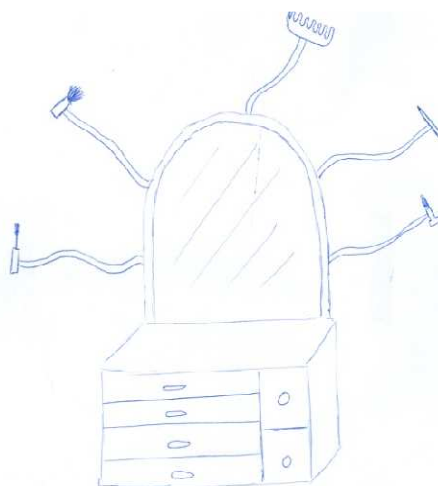
Niko Janežič

IZUMI

Hiša, ki plava po vodi, polno opremljena s spalnicami, stranišči, košarkarskim igriščem, diskom in jacuzzijem. Deluje na sončni pogon.

1000€
TRIGLAVA PISTOUBAH
Nana Petkovšek
Štefi Papar
GUESNO PERISSIMO

Kozmetični pripomoček, ki prepozna počutje in želje vsake ženske in jo sam uredi v zgolj nekaj minutah. Tako moški ne bodo več čakali ure in ure, da se bodo ženske uredile za zmenek.

LEGENDE IZ NAŠIH KRAJEV

ARGENTINA: LEGENDA O LUJANSKI MARIJI

Farias je bil kmet v Santiago del Estero. Želel je graditi kapelo blizu svoje kmetije, zato je naročil podobo Marije. Maja leta 1630 so pripeljali podobo iz Brazilije v Argentino. Dali so jo na voz, katerega sta vlekla dva vola, in šli so na pot. Različni verniki so bili zraven, da pripeljejo Marijo, ampak karavana je obtičala na bregovih reke Lujan, 67 km od Buenos Airesa, na kmetiji.

Drugi dan, ko so nadaljevali pot se voz z Marijinim kipom ni premaknil. Možje, ki so vozili voz, so mislili, da je bil preveč težak, zato so začeli dajati stvari ven. A tudi potem živali niso mogle nadaljevati pot. Možje so skušali vreči še več stvari dol z voza, a še vedno ni šlo. Rekli so, da bi poskusili dati ven Marijino podobo in, ko so to storili, sta vola naenkrat začela hoditi. Ugotovili so, da ko je podoba bila v vozu, se ta ni mogel premakniti naprej. Če je bil kip dol z voza, je voz lahko nadaljeval svojo pot. Možje so se zrajtali, da je to pomenilo, da je Marija hotela ostati na tem kraju. Njeno podobo so dali enemu fantu, ki mu je bilo ime Manuel. On jo je sprejel in ji je

zgradil eno majhno cerkev. Zdaj je tista cerkev postala bazilika v Lujanu. Vsako leto ogromno ljudi roma v Lujan, da se zahvalijo ali kaj prosijo Mariji.

Zapisali: Damijan Loboda, Pavel Jerman, Ivana Petkovšek, Tatjana Pustovrh in Štefka Papež

ITALIJA: LEGENDA O DEVINSKEM GRADU

Nekoč je v Devinskem gradu živel krut vitez, ki ni maral svoje žene, ki je bila v primerjavi z njegovo brezmejno hudobijo zelo prijazna.

Ona je bila tako zaljubljena vanj, da mu je vedno odpustila, on pa se je bil že od zdavnaj odločil, da se je bo znebil tako, da jo bo vrgel v morje in to je kasneje tudi storil.

V trenutku, ko jo je porinil dol z visoke obale, se je njen pogled obrnil proti nebu in prekrasna dama je takrat okamenela. Od tistega dne dalje se je prelepo dekle vsako noč ob uri pošasti vrnilo v grad, da bi našla zibelko svojega otroka, nato pa se je žalstno in polno skrbi za svojega malčka, vrnila v tiho ter temno, nočno morje.

Zapisali: David Abrami, Vanja Marinčič, Gabriele Terčič, Alessia Peressini in Matej Zavadlav

Avstrija: Vrbsko jezero

Nekoč je bilo mesto na tem kraju kjer je danes jezero. V tem mestu so živeli ljudje ki so ves čas samo praznovali in pili. Nekega dne je v mesto prišel en škrat z sodom. Rekel je da naj ljudje nehajo toliko praznovati in da naj se spet zresnijo in začnejo delati. Ljudje so se škratu smejali.

Škrat je rekel, da ljudjem še da en dan, da nehajo praznovati in začnejo spet delati, drugače bo odprl sod in je takoj izginil. Ljudje niso nehali in naslednji dan točno ob istem času se je spet pojavil škrat in ko je videl, da ljudje niso nehali, je odprl sod in začela je teči voda in ni nehala teči in čez nekaj časa je bilo celo mesto pod vodo. Tako je nastalo Vrbsko jezero.

Zapisal: Niko Janežič

OGLASI: IŠČEM – IŠČEŠ

Argentinka, 160/17, mirna, simpatična, vesela, rada berem in poslušam dobro glasbo, želim spoznati prijateljico, s katero bi se rada pogovarjala. Napiši mi pismo pod šifro: »Povezani s slovenščino«.

Argentinka, 170/17, urejena, simpatična, energična, temne oči in lase, rada berem knjige, gledam filme. Iščem prijatelja s kom bi se zabavala in lepo imela. Napiši mi pismo pod šifro: »Nasmeh.«

Dijak, 186, 17 let, plavolas, modrozeleni oči. Rad igram košarko. Iščem prijateljico za govoriti in pa spiti kavo. Šifra: »Čokoladno mleko«

Smučar, 173/15, prijazen, radodaren, rad se zabavam, iščem znance z katerimi bi potoval po svetu in bi naredili smučarske ekskurzije, pa zvečer zabava v baru. Ponudbe pod šifro: »Nordica«

Argentinec, 174/17, simpatičen, ljubitelj narave, vitalen, izredno ljubezniv, imam plave oči in blonde lase, všeč so mi glasba, filme in avtomobile. Želim spoznati punco do 17 let. Ponudbe pod šifro: »Žiga Zois«

Učenec, 17, ljubitelj narave, rad plavam in kolesarim, simpatičen, romantičen, gentelman. Iščem prijateljico s katero lahko se pogovarjam ob skodelici kave. Primerne ponudbe pošljite pod šifro: »Rdeča Roza«

Argentinka, 160/17, simpatična, zelene oči, malo neurejena, rada gleda filme, išče prijatelja s kom bi se pogovarjala in zabavala. Napiši mi pismo pod šifro: »KITKA«

Argentinec, 1,81 m, 17 let, simpatičen, močnejša postava. Iščem prijateljico. Šifra = Avanturistični nogometaš

Dijakinja, 160, 15 let, rjavolaska in modre oči. Rada igram odbojko in se zabavam s prijatelji. Iščem nova poznanstva. ☺ Šifra: »CIAO«

Dijak, 184/12, temnolas, modrosive oči, z vikendom, iščem prijateljico za srečanje na kavi. Šifra: »kontrola«

Dijak, 171/17, imam modrozleene oči, rjave lase. Iščem lepa, mlada dekleta za srečanje v kavarni. Šifra: »ALDO«

... IN ŠE NEKAJ ODGOVOROV NA OGLASE

Za RV18: Hei, »Družabna«. Izbral sem si tvojo ponudbo, ker sem videl, da imamo nekaj skupnega. Sem tudi ljubitelj narave in hočem tudi spoznati osebo s katero se lahko malo zabavam. Čakam na odgovor.
Od: Rdeča Roza

Za Dobro prijateljstvo: Sem športen, zabaven. Rad poslušam glasbo, katerokoli mi je všeč. Gledam veliko filme in so mi všeč avtomobili in motorje. Sem prijazen fant. Tudi mi je všeč narav in konji. Mislim, da dopolnujem vse kar ti iščeš ali vsaj polovico tega. Lep pozdrav od: Žiga Zoisa

Skupina 11

Lektorica: Jasna Maček

Marta Curri, Ela Eterović, Anna Lorenzut, Tatiana Lucia Malovrh, Mirko Marušič, Maja Mašić, Jan Mauri, Mikaela Mariana Puntar, Nicola Tomšič, Barbara Zakoč, Nikola Živkovič.

MOJ DOMAČI KRAJ

PORABJE

Gornji Senik se nahaja v Porabju. V Porabju je sedem slovenskih vasi, izmed teh je največja Gornji Senik. Tukaj lahko si ogledamo cerkev ali spominsko hišo Janoša Kühara. Ko smo si to ogledali po tem lahko gremo na daljšo hojo na tromejo.

Tukaj je en kamen, kjer se sreča Avstrija, Slovenija in Madžarska. Če še hočemo lahko si ogledamo druge vasi v Porabju kot ja na primer Sakalovci kjer lahko si ogledamo prenovljeno cerkev in lahko greste na kakšen piknik v lovsko koč. Najmanjša vas v Porabju je Andovci. V Andovcaj je Črna mlaka ki ima eno legendo. Legenda pravi da je bila tam ena cerkev in ena ženska je šla na mašo in je zamudila in je bila jezna in je govorila slabe stvari o cerkvi, potem cerkev se je utopila in vsako sedmo leto ko je polna luna cerkev se pokaže iz mlake.

Barbara Zakoč

PLAZA DE MAYO

Plaza de Mayo je trg v mestu, kjer si lahko ogledaš Stolnico Buenos Airesa. Na drugi strani se vidi Casa Rosada (Rozna hiša) kjer je predsednik in drugi ljudje, ki vladajo državo. Tudi lahko si ogledaš Cabildo. To je stavba, kjer se leta 1810 Argentina osamosvojila Španije. Na tem trgu je vedno veliko turistov, ki dajejo golobom jesti.

La Boca je zgodovinski kraj. Hiše so stare in barvaste. Po navadi se pleše tam Tango, ki je tipičen ples države. V tem kraju živi slovenski mož, ki dela železne kipe. Je zelo znan mož.

Tigre je kraj, kjer teče reka (Rio de la Plata). Tam je пристanišče in veliko ladij se vozi. Ta reka loči Buenos Aires iz Uruguaya. Tudi so ladje, ki peljejo ljudi na različne otoke in tam preživijo dan.

Teatro Colón je gledališče v mestu. Je zelo staro a zelo dobro ohranjeno. Tam nastopajo važni igralci in pevci sveta.

Mikaela Puntar

TRST

V Trstu se splešča videti:

Piazza Unità je velik trg v mestu, stoji ob Jadranskem morju. Okrog in okrog stojijo palače in zvonik.

Miramarski grad je grad zgrajen ob zalivu, ukazal je za zgradnjo Maksimiljan. Okrog so ogromni vrtovi in tudi grad je zelo velik in lep.

Molo Audace je pomol, kjer ljudje se zbirajo, zelo velik je, na njem so tudi nekateri manjši kipi. Zelo star je in še danes so ladje.

Marta Curri

SPLIT

Split je mesto, ki je staro več kot 1700 let, torej je mestni center toliko star. V mestnem jedru je Dioklecijanova palača, ki ji je izgradil rimski car Dioklecijan kot svoje prebivališče za počitek.

Split ima bogato zgodovino in je tudi znano turistično mesto. Poleti vedno pridejo ladje s turisti, ki so navdušeni nad morjem, otoki in celo hrvaško naravo.

Split je mesto na morju, ima polno plaž. Najpopularnejša, vendar ne tako čista plaža je

Bačvice.

Ela Eterovič

KVIZ O DRŽAVAH, IZ KATERIH PRIHAJAMO

1) Katero je glavno mesto Bosne in Hercegovine

- a) Tuzla
- b) Banja Luka
- c) Sarajevo
- d) Mostar

Maja Mašić

3) Kdo je bil Dante Alighieri?

- a) Pesnik
- b) Skladatelj
- c) Pisatelj
- d) Kipar

2) Katero je res makedonsko ime?

- a) Jurica
- b) Gjorgji
- c) Djordje
- d) Georgi

Nikola Živković

4) Zastava Italije je?

- a) Zelena – bela – rdeča
- b) Bela – rdeča – zelena
- c) Rdeča – zelena – bela
- d) Rdeča – bela – zelena

Največje (italijansko) mesto je?

- a) Milano
- b) Roma – Rim
- c) Napoli
- d) Turin – Torino

5) Koliko dežel ima Italija?

- a) 16
- b) 20
- c) 21
- d) 23

Nikola Tomšič

Jan Mauri

Knjižničarka Ana je zelo vesela oseba. Nikoli ne mara rokometu ali bere knjig. Šepa na desno nogo, ampak je zelo živahna. Rokometu ne mara, ker se je njen nekdanji fant ukvarjal z rokometom. Nekega dne se je vozila s kolesom in je srečala svojega nekdanjega fanta. Jo je vprašal kam gre, in je ona rekla, da gre v pekarijo. »A boš šla z mano v restavracijo? Ali pa pri meni, doma imam marmelado.« Ana je rekla: »Zakaj pa ne?« »Pojdiva,« je rekel. Na poti domov sta srečala kamelo, in se ji smejala

Maja Mašič

Zidar Janez je mož, ki zida hiše za pse. Rad si obleče razne obleke, ko zida. Vsako noč premišljuje hiše, ki bi bile dobre za pse. Nima las na glavi, a ima dolgo brado in brke. Zelo je visok. Ko je bil mlad, je rad rolal. Nekdaj je padel - zaradi njegove visokosti se je udaril v kolena. Tako ga je bolelo, da je kar zajokal in so se mu vsi smejali. Od takrat naprej ni nikdar več rolal. Ker ni hotel več rolat in ker je moral iti v merkator je bratu ukradel formulo in šel. Kupiti je moral pivo, ker je imel praznovanje zato, ker je končal zidanje nove hiše. Ko je prišel ven iz merkatorja je oprazil, da formule ni bilo več, ukradli so mu jo. Hitro je moral priti domov, zato je dobil na cesti žirafa, splezal gor na njo in se tako odpeljal domov.

Mikaela Puntar

Tanja Tavčar je tajnica. Rada hodi po cesti. Tanja je visoka, debela in ima skravžene lase. Ne mara nogometa, ker so vsi njeni bivši fantje radi igrali nogomet. Nekega dne odide s tovornjakom do Ljubljane po nakupe. Pozneje gre iskat prijateljico Anjo in skupaj gresta v teater. Igra je zelo dolgočasna, zato zapustita teater in gresta kupit limonado. Limonada jima tudi ni všeč, zato jo ponudijo ovci, ki se je v tistem trenutku tudi sprehajala po Ljubljani. Ovca je bila tako vesela, da je odšla s Tanjo

Tatiana Malovrh

NEKAJ NEVERJETNEGA

Nekega dne se je vojak Martin zbudil dobre volje, nekaj zelo neverjetnega, ker on ni nikoli dobre volje.

Umil se je, dal si je trenerko, šel na košarkarsko igrišče in začel igrati, nekaj zelo neverjetnega, ker on se ni nikoli ukvarjal z nobenim športom. Ko je končal igrati, si je oblekel kopalke in šel k morju. Vzel je jadernico in šel do sredino morja. Kar naenkrat je zaslišal nek glas, a ni znal iz kje je prihajal, naenkrat je zagledal veliko glavo prikazano izven vode. Bil je en velikanski kit. Začela sta govoriti o raznih stvareh, dokler kit je povabil vojaka v kino. Ko sta prispela do najbližjega mesta, sta šla v kino. Nekaj zelo neverjetnega, ker vojak ni nikoli gledal enega filma. Ko je film končal, sta šla v gozd nabirati veliko marelic. Jedla sta dva koša marelic, a se nista nikoli počutila sita. Bilo je nekaj zelo čudnega, zaprl je trenutno oči, ko jih je odprl se je našel spet v žalostni sobi in v žalostno življenje brez kina in prijateljev.

Ana Lorenzut

ON IŠČE NJO, ONA IŠČE NJEGA

OGLASI

SIMPATIČEN, 17/ 172, živahen, rad drugim pomagam, vitke postave, želi spoznati simpatično partnerko, da bo z njo preživel lepe trenutke.

Šifra: SUGAR

ŽIVAHNA, 168/ 15 let, iščem moškega prijatelja, športnega, zabavnega, vrednega zaupanja, potrpežljivega in nemirnega.

Šifra: DOBRO PRIJATELJSTVO

SREČEN 16-letnik srednje postave. Modre oči, svetle lase. Iščem dobro prijateljico; tako bolj zanesljivo in zabavno.

Šifra: GLEDAM ZID

Sem živahna in vesela. Rada se zabavam in hecam in tudi imam rada filozofirati. Vem biti živčna, ampak sem tudi pogumna in rada pomagam ljudem. Kako se počutim ti bodo rekle moje zelene oči. Nimam rada tako iskati ljubezen, ampak zdaj ko moram, iščem prijaznega moškega ki se ukvarja s športom. Moraš biti zabaven in imeti me zelo rad ker drugače bom se dolgočasila.

Šifra: LEVICA

ODGOVORI NA OGLASE – LJUBEZENSKA PISMA:

Za: avanturist-nogometaš

Pozdravljen!

Tvoj oglas mi je takoj padel v oči, ker sem prebrala, da si športen, simpatičen ...

Nogometaši so mi zelo všeč. Jaz sem stara 15 let. Treniram odbojko. Sem družabna in vredna zaupanja. Upam da se bova spoznala. Visoka sem 1.68.

Moja šifra je »Dobro prijateljstvo«.

Lep pozdrav :)

p.s. Pričakujem odgovor.

Za »NASMEH«

Pozdravljena,

Tvoj oglas mi je padel v oči, ker tudi jaz rad berem knjige, rad se pogovarjam (govorim) o kakršnihkoli stvareh in se smejem. Ljubim naravo, glasbo, znanosti. Hočem iti na zabave, ampak ne maram veliko ljudi na kupu. Hočem iti tudi na koncerte. Sem visok (1,8 m) in malo močan. :) Če me hočeš spoznati, moja šifra je »Drevo«.

ARHITEKTI IN IZUMITELJI

Sodobne hiše

Hiša ima obliko vulkana in leži v kraterju. Lahko živiš pozimi in ni ti treba zagrevati, ker je vedno toplo. Lahko izkoriščaš topli zrak za proizvodnjo električne energije in tudi za kuhanje.

Níkola Živkovikj in Nicolás Tomšič

V hišo se lahko pride samo z ladjo, ker obstaja sredi morja. Vsa hiša je steklena, da se lahko ven vidi. Če gledaš na tla, lahko vidiš ribe in morsko življenje. Če gledaš na steno, lahko zvečer občuduješ zvezde in luno. Če si rad v tišini daleč od mesta in imaš rad morje, je ta hiša odlična zate. Mikaela Puntar

Izumi

Majčka, ki menja barvo ob počutju.
(Marta Curri)

Zobna ščetka na prstu. (dve dekleti, moram še preveriti jutri)

Stol, ki te počese, umije in ostriže.
(Tatiana Malovrh)

(Tukaj so tudi risbe, vendar na karo ali črtast papir in ne vem, koliko se bo videlo.)

LJUBEZEN

Kako je lep občutek,
Kako je dobra kot kruhek,
nikdaj nisi jezen,
ko čutiš ljubezen,
globoko gori, udarja, živi,
in ne veš, kako mi srce drži.

Ela Eterović

Skupina 12

Lektorica: Jasna Zupan

Klavdija Elizabeth Belič, Jovana Dimitrijević, Mirna Dizdarević, Marta Donnini, Viktor Janevski, Irina Kneipp, Mate Kozma, Tamara Orlich, Simone Peressini, Karin Rizzi, Martina Trusgnach, Martina Zakoč.

Vem, da ste že večkrat odgovarjali na pisma s podobno vsebino, ampak zdaj, ko sem sama v stiski, šele vem, kako so se počutili tisti, ki so vam pisali. Bliža se konec šolskega leta in verjetno bom pogrnila na celi črti. Sem edinka. V osnovni šoli sem bila vedno odlična ali vsaj prav dobra. Letos v gimnaziji pa me zelo zdeluje. Kljub temu da se učim, se vedno naučim premalo in obetajo se mi kar štiri negativne ocene. Starši čez leto zaradi prezaposlenosti niso hodili v šolo in tako tudi ne vedo, da mi gre vedno slabše. Jaz pa tudi nisem našla poguma, da bi jim razkrila stanje in morda zaprosila za kakšno pomoč (ali njuno ali od kakšnega inštruktorja). Ne vem, kaj bo ob koncu šolskega leta. Strah me jima je povedati, kaj se mi obeta. Razmišljam, da bi kar kam odšla in da bi si poiskala kakšno delo. Prosim, svetujte mi, kako naj jima povem in ju pripravim na štiri negativne ocene, ki pomenijo ponavljanje razreda.
Obupana

Revija Ona (31. 5. 2011).

Draga Obupana!

Razumem, kaj čutiš, ker so tudi moji prijatelji že bili v tako slabi situaciji. Po mojem mnenju bi bila morala malo prej pomisliti, ker se mi zdi, da ti primankuje čas. To je velika napaka, da se nisi dosti učila, ampak po meni bi najboljšje bilo vse povedat staršem. Razumeli te bodo oz. ti v vsakem primeru na voljo, da pomagajo. Iskreno jim priznaj vse, kar si zagrešila, jim se opraviči prisrčno in jih lepo prosi, da rešite ta problem kar skupaj.

Mate Kozma

Živjo!

Prvo, svetujem ti, da misliš samo pozitivno. Nič ne more biti tako hudo. Sama veš, da še vedno ni konec leta in da imaš časa nekaj narediti. Če nimaš dovolj časa, da bi se popravila, poskusi popraviti samo en predmet. Vzami tisti predmet, ki ti se zdi najlažji. Ostala tri pa pusti. Ko dobiš pozitivno oceno, pogovarjaj se s starši in jim povej, kakšno je stanje. Zagotovo ne bodo tako jezni, kot da padla leto. Zdaj vzami knjigo in se uči in zapomni si: samo pozitivno razmišljaj. Srečno!

Jovana Dimitrijević

OSEBA IN PREDMET

POŠTAR IN SESALEC

Nek dan poštar Pinko Palino se je vrnil z dela. Ko je odprl hišna vrata, je zagledal svojo ženo na tleh in v bližini še sesalec. Pinko Palino je začel tekati po hiši, ampak je star in se je spotaknil. Sesalec se mu je približal in ga napadel in ga ujel.

Simone

JANEZEK IN SVEČA

Janezek je iz mamine skrinje vzel veliko svečo. Stekel je do največjega drevesa v kmetiji, kjer je tudi imel drevesno hišico. Tam se je, kot vsako popoldne, srečal s prijateljem Jožetom. Cel dan sta se igrala s svečo, jo prižigala in ugašala. Skakala sta po celi hiši ter se zabavala. Še plesali in peli so okrog sveče, kot če bi bili on Indijanci, sveča pa kres.

Nazadnje, ko se je že mračilo sta si začela pripovedovati grozljivke. Bilo je vse temni in oba sta sedela čisto blizu sveče. Medtem ko je Jože pripovedoval svojo zgodbo sta slišala čuden krik in kmalu po tem je ogromna sova priletela v hišico. Vsa prestrašena sta zakričala in nehote udarila svečo, ki je padla na tla.

Preden sta se lahko zavedela, se je sveča dotiknila blaga, ki je bil v enem kotu in začel se je ogenj. Bil je velik, toda z vsemi močmi sta ga skušala ugasniti.

Bili so sredi suše, zato se je ogenj še hitreje razširil. Mogli so hitro steči iz hišice. Hvala Bogu, so nazadnje slišali grom in je začelo deževati. Ogenj je počasi začel ugašat.

Dečka sta bila prestrašena in vedela,

da se ne bosta nikoli več igrala s svečami.

Klavdija

ASTRONAVT IN KOŠ

Nekoč je živel en fant Aladar, ki je imel željo, postati astronaut. V šoli in doma so se norčevali iz njega, zato je začel sam razmišljati o tem, da kako bi lahko postal astronaut. Bral je različne knjige, revije in gledal filme, da bi se seznanil s tem, kaj vse rabi. Kot svoj prvi cilj, je hotel imeti obleko. Nekega dne se je sprehajal pred eno trgovino, kjer so prodajali obleke in vse druge stvari za astronautiko. Stopil je noter in prijazno prodajalko vprašal, koliko stane ena obleka. Ona mu je odgovorila, da 100 €. Aladar je postal žalosten, saj je vedel, da toliko denarja nikoli ne bo imel. Odpravil se je proti domu. Med potjo je opazil en velik koš, kjer se je nekaj svetil. Stopil je bliže. V tem košu je našel folijo iz aluminija. Ta folija je bila malo večja in izgledala je tako kot ena obleka, katero rabijo astronauti. Mali Aladar jo je oblekel in tako odletel domov. Njegova želja se je »uresničila«, saj že ima obleko. Tako je on mislil.

Martina Zakoč

NADALJEVANJE ZGODBE

NEJC GAZVODA (1985): ČAS

Prišla si na vtobusno postajo minuto za mano in si takoj prižgala cigareto. Ne kadiš najdražje cigarete. Študentka si, tako kot jaz. Gledam te, koko brskaš po majhni, črni torbici, ki se lepo ujema s tvojimi lasmi. Nasloniš se na pleksi steklo postaje in obrneš glavo v smer, iz katere bo prišel avtobus, nato obrneš glavo proti meni. Nasmehnem se ti, ti pa mi vrneš nasmeh, čisto malo in zelo

na hitro, kot da bi te bil strah, da te bom ogovoril. Ali pa te je strah starejše gospe s sinje modro frizuro, ki kinka na klopci. Ali pa gospoda srednjih let, ki ima roke zatlačene globoko v žepe zdrsane, usnjene jakne in si gre vsake toliko časa z roko skozi redke, svetle lase. Mogoče te je strah, kaj bi si mislili. A naj ti raje povem, kaj si mislim jaz.

Prišel je avtobus št. 21 in vstopila je na avtobusu. Jaz pa sem počakal svoj avtobus. Celo popoldne sem mislil o njej. Zvečer sem se s prijatelji sprehajal po mestu. Ustavili smo se v lokalu, kjer smo naročili 3 koktejle. Zagledal sem tisto dekle, ki je dopoldne čakala avtobus. Sedela je s prijateljico. V tistem trenutku, ko sem vstal, je vstala tudi prijateljica. Tako sem se opogumil in sedel sem na mesto prijateljice. Predstavil sem se in začela sva govoriti o našem življenju, kaj študiramo, kaj mislimo o politiki, kaj nam je všeč, itd. Zmenila sva se za zmenek. Po enem letu sva se poročila in imela tri otroke. Postala sva stara in imela dva unuka. Umrla je, ko je bila stara 80 let, jaz pa sem bil star 85. Zbudil sem se naenkrat in znašel sem se v svoji sobi. Bile so samo sanje.

Irina Kneipp

Jaz mislim, da si zelo lušna in da imaš zelo lepe globoke modre oči. Že na prvi pogled sem se zaljubil vate. Opogumil sem se in šel k tebi! Pozdravil sem te in ti si mi odvrnila pozdrav. Nato sem te prosil za eno cigareto, čeprav sem jih imel v žepu. Ti si mi jo podala in jaz sem se prvič dotikal tvojo mehko nežno roko. Vzel sem vžigalnik in prižgal cigareto. Komaj sem jo prižgal pa sem zagledal avtobus, ki je prihajal. Spogledala sva se in se zasmejala. Nato me je vprašala, kam moram iti in sem ji odgovoril, da moram iti v šolo. Ona pa me je z začudenjem

pogledala in komaj tedaj razumela, da obiskujeva isto šolo in isti razred, samo da sva v različnih sekcijah. Za ne izrabiti cigarete sva se odločila, da bova šla skupaj v šolo peš. Začela sva hoditi in se pogovarjati. Ugotovil sem, da je njeno ime Marta in da ima še 2 sestre in 3 brate. Ko sva se nehala pogovarjati je bila tišina in mi je prišla za roko. Pogledala sva se. Se ustavila. Se približala z obrazi in se poljubila. Ta je bil moj najlepši poljub! Od takrat naprej sva postala par in hodila vedno skupaj v šolo peš.

Tamara Orlich

»Živjo«, začnem, a vem, da me ne razumeš. Vseeno nadaljujem. »Si prav lepa. Kakšno šolo obiskuješ? Jaz sem v zadnjem letniku klasičnega liceja. Koliko si stara? Jaz še 18, 19 bom aprila. Kam pa greš? Jaz ne vem še. Vzel bom prvi avtobus, ki pride ter odločil, kdaj izstopiti. A nimam družine, si lahko sprašuješ. Ah ne, ne razumeš slovenščine, res je. Mogoče misliš, da sem nor. Ne bi bila edina: tukaj v Angliji noben ne razume. Lahko bi govoril angleško, res je, a tako bi me vsi razumeli. Nočem, da ljudje razumejo, kaj rečem. Govorim ti samo, ker

hočem to dati nekomu. Bežal sem od doma. Veš, kje je Slovenija, si že slišala za to državo? Majhna je. Že teden dni ne spim. Vem, da so vsi v skrbeh in jezni name, a ne vem, kaj storiti. Lačen sem, želel bi se umivati, s denar sem že včeraj zapravil. Krivda je moja. Prijatelj Janko je ubil soseda, pa brata, ki je moj najljubši prijatelj, obtožil krivde. Potem pa je prišel k meni in mi rekel resnico, jaz pa sem bežal: vedel nisem, kako mu pomagati. Zdaj vsi mislijo, da sem jaz osebo umoril, ali vseeno, da jaz poznam resnico. Iščejo me. Kaj naj storim? Tega pa ne vem. Koliko je ura? 18.15. Moj avtobus prihaja, čas je, da grem. Nasvidenje!« Tako vstopim v avtobus in mislim nate. Tiho so bila ves čas. A čas je tudi, da se odpovem? Imela si me za norega. Je to tisto, kar sem? Nor. Mogoče je, da sem.

Martina Trusgnach

MOJA PRIHODNOST

Ne razmišljam veliko o prihodnosti, ker mislim, da je usoda to, kar sami naredimo od svojega življenja. Vsi želimo uspeti v življenju, ampak je mogoče, da res ne bomo mogli izpolniti svojih pričakovanj. Zato se malo tudi bojim prihodnosti. Kot vsak človek, imam veliko želja.

Upam, da bom študirala v Ljubljani. Pisanje me zelo zanima. Rada bi študirala žurnalistiko in delala za kakšno revijo ali tv program. Poskušala bom kot pisateljica, če bom sigurna, da se ljudem dopadejo moje kratke zgodbe. Želim se izobraževati na področju fotografije. Ker je danes težko živeti kot umetnik in v prihodnosti bo verjetno še težje, bi rajši šla na tečaj kot na fakulteto.

Poleg tega, ljubim potovanja. Najrajši bi šla v Azijo – na Kitajsko, Japonsko ali v Indijo. Ljudje tam se mi zdijo tako drugačni kot Evropejci. Njihovi jeziki se mi zelo dopadejo. Zato se želim naučiti sporazumevati v njihovih jezikih, če bom šla tja. Tudi madžarščino bi se rada naučila, ker je bil moj dedek zelo ponosni Madžar, ampak je umrl, ko sem bila majhna.

Za družino in prihodnost nimam načrta. Rada bi imela več otrok, morda 3, ker je meni, ki sem edinka, malo dolgočasno.

In svet ... On bo vedno isti, samo s še bolj razvito tehniko in z več ljudmi, ki živijo samo zaradi dela in pozabljajo spomine na preteklost, v katerih se družijo in pomagajo eden drugemu.

Mirna Dizdarević

Pogosto premišljujem o tem, kakšna bo moja prihodnost. Moja velika želja je, da grem študirat na fakulteto za računalništvo na Univerzi v Ljubljani. V prihodnosti si želim imeti poklic, kateri sem si vedno želel, že od majhnega. Pogosto sem si predstavljal, da delam v kakšnem velikem podjetju z veliko ljudmi. Upam, da mi bo služba res užitek. Na družinskem planu pa si želim veliko ljubezni, tudi dva ali tri otroke. Rad bi imel zelo veliko hišo v lepem kraju ali poleg morja. Želim tudi vrt, v katerem bosta igrišče in bazen. Upam, da bom

obkrožen z odprtimi, ustvarjalnimi, prijaznimi, družabnimi, duhovitimi in brihtnimi ljudmi.

Seveda, to so le želje. Kdo ve, kaj lahko pričakuje od svoje prihodnosti? Vsak da se v našem življenju zgodijo nova doživetja. Na koncu nihče ne ve, kaj ima njegovo življenje pripravljeno za njega. Mi lahko samo upamo, mislimo pozitivno in pričakujemo vse najboljše.

Viktor Janevski

Iskreno povedano, ne vem katera ali kakšna bo točno moja prihodnost, kljub temu da pogostoma mislim nanjo. Osebno sem mnenja, da vsakdo, ki je star, kot sem jaz v tem trenutku, se malo boji prihodnosti, ker mu oziroma ji je logično neznana.

Drugače pa se nekateri sploh ne zanimajo za to ter se posvetijo edino sedanjosti, kar je lahko tudi prav. Prihodnost seveda vključuje v sebi veliko stvari, kot so na primer sanje, ki jih imam ter gojim tudi sama. Hotela bi postati slavna pevka in potovati po celem svetu, ne zaradi denarja, ampak zaradi oboževalcev, zaradi publike, ki zaploska, ko vstopiš na oder, se ti nasmeji, te pozorno posluša in ceni tvoje delo.

Vsakič, ko poslušam glasbo,

čutim globoko v notranjosti občutke, ki mi jih nobena druga stvar ne uspe dati in to me je prepričalo, da najlepše delo, ki bi ga lahko opravljala je prav to.

Še nekaj nočem povedati: želela bi si sina pa hčerko s tremi leti razlike približno, kot jih imava jaz in moj brat. Že skoraj vem za njuni imeni.

Logično, da bi se nekaj takega uresničilo, bi potrebovala, poleg sebe, tudi mojo »veliko ljubezen«, ki je še nisem srečala.

Najraje bi s svojo družino živela v Ameriki ali Kanadi, a ne bi vedela še točno kje. Vsekakor, kot sem že rekla, dobro je, da skrbimo za svojo prihodnost tudi, da skušamo čim bolje doživeti sedanjost, saj smo še mladi in polni pričakovanj.

Marta Donnini

V zadnjih časih sem se vedno vprašala, kaj bo z mojo prihodnost. Pravzaprav z našo prihodnost, vseh ljudi celega sveta. V našem stoletju je vedno več problemov, od globalizacije do problemov v hrani. Vsi ti problemi imajo gotovo rešitev, toda jo zelo težko najdemo in se s časom lahko rešimo.

Zame v prihodnosti, to se pravi čez 20 let, bodo znanstveniki dobili rešitev za raka, utegnili bodo iti na druge planete v celem vesolju, dobro rešitev bodo dobili mogoče tudi za prebivalstvo v Afriki.

Kar se tiče moje prihodnosti, bi rada študirala na jezikovnem liceju, nato pa tudi obiskovala Ljubljansko univerzo. Zame je zelo pomembno, da v svetu dobro živimo vsi skupaj in super bi bilo, če sposobne osebe dobijo lahko rešitev vseh naših problemov za boljše življenje v prihodnosti.

Karin Rizzi

Skupina 13

Lektor: Matej Klemen

Klavdija Elizabeth Belič, Jovana Dimitrijević, Mirna Dizdarević, Marta Donnini, Viktor Janevski, Irina Kneipp, Mate Kozma, Tamara Orlich, Simone Peressini, Karin Rizzi, Martina Trusgnach, Martina Zakoč.

Galina **S**aje.
Sibirska gospodična.
Globoko spi.
Sladki greh.
Galina Saje.

Uršula **U**rbančič.
Ustvarjalna umetnica.
Urejena učenka.
Uporablja uro.
Uršula Urbančič.

Silvia **B**aglieri.
Super bleda.
Simpatična baletka.
Samo bere.
Silvia Baglieri.

Viktorija **P**leško.
Veliko poje.
Vesela punca.
Večkrat polije.
Viktorija Pleško.

Goran **M**agister.
Govorim malo.
Gospod moder.
Glasno motim.
Goran Magister.

Lucija **A**yerbe.
Ljubezniva
abiturientka.
Lepa Argentinka.
Ljubosumna atletinja.
Lucija Ayerbe.

Gabriel **B**ergant.
Glasbeni basist.
Glasni baron.
Gospod bister.
Gabriel Bergant.

Ani **M**alovrh.
Aktivna mladenka.
Aktualna miselnost.
Argentinka
mladostna.
Ani Malovrh.

Veronika **V**olante.
Večinoma vztraja.
Veselo vadi.
Vedno vestna.
Veronika Volante.

Štefi **B**okalič.
Šaljiva baletka.
Štorasta budilka.
Športna bluza.
Štefi Bokalič.

Sanja **M**arija.
Srečna mitična.
Muhasta simpatična.
Sanja Marija.

BOLEČINA, KOST, KRI, PESEM V PETINDVAJSETIH BESEDAH

Pesem je o fantu, ki ga
bolečina matra, ki ga
kri rdeča v sanjah
pozdravlja in ki ga je
kost bela izpod
postelje hudo
ustrašila.
Gabriel

Za mamico sem hotela
napisati pesem. Od
štorastosti sem padla
na kamen. Kost je
preluknjala nogo in kri
je tekla hitro. Bolečina
je bila obupna.
Marija

Začutila sem bolečino.
Čutila sem zlomljeno
kost in kri mi je tekla
po nogi. Mama mi je
za tolažbo potihoma
zapela pesem »Ne joči
se«.
Silvia

Odprem oči in slišim
pesem. Še vedno ista.
Čutim, kako mi kri
teče v žilah. Bolečina
je tudi vedno ista in
kosti niso zlomljene.
Zaspim.
Lucija

Ko sem pel pesem me
je ugriznil medved in
me je prijela bolečina.
Me je ugriznil točno v
kost, kjer mi je začela
teči kri.
Goran

Bolečino lahko dobiš s
krvjo. Kri se nahaja
blizu kosti. Ampak če
boš zapel eno pesem,
bo bolečina hitro
izginila s pomočjo
družine in prijateljev.
Ailen

Včeraj zvečer,
medtem ko sem
poslušala pesem, sem
začutila hudo
bolečino. Iz omare se
je prikazala kost in
rdeča kri na njej me je
ustrašila.
Štefi

Drago hodi. Za njim je
zver. Poduhala je kri.
Pojedla ga je in nato
obrala kosti. Ni več
bolečine. V daljavi se
sliši slovenska pesem.
Ani

Če človek nima
različnih bolečin in
težav, če ima zdrave
in močne bež kosti, če
nima preveč sladkorja
v krvi, potem lahko
poslušá lepo pesem.
Galina

Padla sem s kolesa in
si zvila kost. Bolečina
je bila neznosna. Krvi
nisem čutila. Mislila
sem, da bom umrla in
napisala svojo zadnjo
pesem.
Uršula

Ko sem brala pesem,
sem se spotaknila in
padla. Kri mi je začela
teči iz kolena in
zlomila sem si kost.
Obdala me je bolečina.
Veronika

Vse je tiho. Zlomila se
ji je kost. Kri teče in
bolečina je vedno
močnejša. Sama je. A
ko sliši daljno pesem,
vse obenem mine.
Viktorija

ZGODBA NA P

Pavel potuje po Poljski. Pred petimi poletji pa padel po polju. Pač polomil plastično platenko pomaranč. Patricija pa pravi po poti: »Pavel preveč potuje, pa pravilno Pavel pazi preteklega psa.« Pijane punce po počitnicah primejo psa po pasu pa prilimajo psu pete. Punca pogleda psa pa pomisli: »Prekleta pasja peta.« Pavel pa psa pogreša.

Štefi, Goran, Silvia, Marija

Peter pekar peče preste po petdeset par pa pravi: »Peter pekar, pojdi po pravi poti pa prinesi prekrasno pico pa pecivo. Potem pa pojdi po pomaranče. Pri prijatelju Pavlu pa pusti paket peres. Pri pekarju pač pohiti! Potem pa psa počasi pelji po poljski poti pa pravilno preberi Petra Pana. Pojdi, pohiti po paradajze!«

Veronika, Galina, Gabriel, Viktorija

Pastir pase pse po planini. Prepeva prelepo pesem. Psi plavajo po prazni posodi pa pijejo pomarančno pivo. Pazi! Poglej prašiča! Pojedel piško pa pšenico. Papiga poje papriko. Polna postane. Poči. Poberem prazno potlačeno papigo. Pokopljem. Pastir pozna punco. Podari papir poezije pa pesni. Prelepa punca prebere. Prestrašena pade. Povzroča pogreb. Po pokopališču pasti potepa. Postavi pomik punc. Prečka polje potem pa poje piščance.

Ailen, Lucija, Ani, Uršula

Z vsako nogometno tekmo se
veselim.
Zmaga je tedanja, a sladka.
Glasba veseli moje življenje
in mi pomaga, ko sem žalosten.
Srečati se s prijatelji je zelo prijetno
in obogati mojo dušo.
Počitnice me spremenijo, me
sprostijo,
lahko upam in mislim o lepi
prihodnosti.
Z družino in prijateljem sem najbolj
vesel,
se smejim, se igram in se obogitim
med njimi.
Ko sem z njimi se najbolj popoln.
Gabriel

Z vsako uro spanja premalo me je
manj.
Ko sanjam komunikacijske ljudi, mi
skočijo ven iz sanj,
ali ko se neka oseba pretvarja,
zato se ne uspem koncentrirati in se
zmotim tudi, če vidim kolesarja.

Od mene bodo ostale samo sanje,
saj z vsako gredo več me je manj.
Marija

• POVEZANI S SLOVENŠČINO •

Z vsako šolo me je manj.
Prekomerne šolske dejavnosti so
pogoste.
Domačega dela je na pretek,
nad mojo glavo brenči muha,
ki mi ne dovoli spati.
Z vsakim kreganjem me je manj.
Z glasom, z očmi.
Z rokami.

Z vsakim pogovorom me je več,
prijetnost ljubezni,
srce.
Obvaruje me družina, prijatelj,
uživamo v plesu.
Z vsako pesmijo me je več,
z vsakim sladoledom v želodcu,
v spominu.

Silvia

Z vsakim izletom me je manj.
Utrudljivi izleti. Počasi korak za
korakom.
Šola je dolgočasna, a potrebna.

Z mojo družino me je več.
Empanadosi dišijo iz kuhinje.
V kuhinji pa je odprta zanimiva
televizija.

Z vsakim Scooby dojem me je več.
Z barvami je, s fantazijo ...

Takrat bom zelo vesela.
Ailen

Z vsakim spanjem me je več.
Božam se v počitnice. Počasi. Zrak
za zrakom.
Družina me sprejema in je odprta.

Iz prijateljev brizga veselje, upanje.
Pod stopnicami sije upanje nove
vožnje.
Z vsakim trenutkom me je več.

Pride čas, ko me vse veseli.
Brez prijateljev nisem oseba.
Brez družine nisem hči, nisem
sestra.
Brez filmov ni prostega časa.
Brez ljubezni ni življenja.

Zdaj sem najbolj popolna.
Viktorija

Z vsako pesmijo me je več.
Veselje teče mi po celem telesu,
ko kolesarim v naravi
in slišim šumenje drevja.
Veter mi valovi lase,
ko galopiram po travnikih.
Z vsako pesmijo me je več.
Mir in toplota me obdajata,
ko v morju plavam.
Tam se počutim kot doma.
Z vsako pesmijo me je več.
Odbojka zame je razvedrilo,
Ko sem potrta in žalostna,
ampak nobeno zdravilo ni boljše
kakor ljubezen družine.

Veronika

Z vsako barvo me je več.
Modra, rdeča in rumena.
Gledam in čutim.
Čopič praska bel papir, kos moje
kože.

Še zraven glasba.
Akord in melodije donijo glasno.
A slišim mamo, ki kliče na kosilo.

Domača hrana, skupne počitnice,
filmi in knjige.

Z vsako besedo me je več.
Kaj bi jaz brez besed.

Tako sem zdaj najbolj popolna.
Lucija

Z vsakim zehanjem me je manj,
uležem se na posteljo. Oko za
očesom.

Spanec je močan, a sladak.

Potovanje v Slovenijo iz sanj.
Predstava žari in zabave se veselim.
Z vsakim zehanjem me je manj.

Pride čas, da se zbudim.
Brez blazine, brez sanj.
Brez utrujenosti in problemov.
Brez skrbi, brez napornosti.
Brez spanja.

Takrat bom nova kot dan.

Ani

Z vsako jadrnico me je več.
Vživim se vanjo. Počasi val za valom.
Veter je nežen, a prijeten.
Voda pljuska vanjo.
Jadra se razpnejo z vso močjo
in me peljejo v krasno noč.
Pride čas, ko se vse omrači.
Brez vetra in brez valov.
Ampak z luno, ki sveti krasno.
In naredi najlepšo noč.

Goran

Z vsakim dnevom me je manj.
Čas hitro mine,
a skoraj zavedaš se ne.
Vse, čisto vse mine,
mladost mine,
lepota mine.
Se bo to kdaj ustavilo?

A so nekatere stvari,
ki se ne izgubijo?
Ali se izgubi prijateljstvo,
ljubezen, glasba?

In zdaj se zavedam,
da čeprav dnevi minevajo,
jaz rastem,
da z vsakim spominom,
doživetjem in veseljem
me je več.

Z vsakim dnevom me je več.

Uršula

Z vsako igro me je več.
Veselim se z vsako točko. Vesela. V
celoti.
Navdušenje je veliko, preprosto.
Glasba po igri me navdihuje,
mi pomaga, da veselo z mojimi
prijatelji
plešemo in pojemo na igrišču.
Pride čas, ko skupaj potujemo,
se igramo, pojemo, plešemo.
Z veseljem bom, s prijatelji,
z družino, s pesmijo.
S srcem.
Takrat bom najbolj popolna.

Štefi

NATEČAJ MPŠ 2011 ZA NAJBOLJŠO KRATKO ZGODBO

IVAN KOVAČ: *NOHTI* (Najboljša kratka zgodba)

In ko sem se prvič urezal pri striženju nohtov, vprašal sem se zakaj mi sploh nohti koristijo? Edino česar sem se lahko v tistem trenutku spomniti bilo je vrtanje po nosu ali pa čiščenje ušes ali zob. Na koncu se je iskazalo da nam niso potrebni niti za to. Ugotovil sem da koristijo za nerviranje, kakor drugih tako tudi sebe. Profesorica nemščine je živčno topotala s prsti po leseni mizi, medtem ko sem jaz v istem času prvič začel gristi nohte. Po velikem razmišljanju, sem ugotovil da ni razloga da jih imamo. Res je da sem namerno izostal od ur biologije, ampak jaz do sedaj nisem slišal pametnega izgovora za obstajanje nohtov. So samo v napoto in te prisiljujejo da se opraskaš ali porežeš, še posebej ko se tuširaš. Zelo nevarno. Ljudje potem govorijo o neumnosti pušk in bomb, a lahko bi se pobili tudi samo z nohti. Obstaja tista teorija o lovu živali in posedovanju krempljev, ampak so se naši kremplji preobrazili v nohte. Kdo si je izmislil kremplje? Kaj nam bo to? V tem civiliziranem svetu smo si izmislili veliko zanimivejših stvari da prizadanemo druge in za lov – vilice, nože, žlice, ponve ... še hujša stvar so nohti na nogah. Samo zarastejo se v prst in dobiš neko hudo infekcijo zaradi katere ti odsekajo stopalo. Tako da, povejte mi namen obstajanja nohtov, ker jaz tega res ne vem.

KRČ V LEVI STRANI SRCA

Zakorakam na ulico. Rdeča luč se spreminja v zeleno. Gledam okoli sebe in opažam da sem sam na zebri. Na drugi strani ulice opažam njiju. Nikdar me nista niti pogledala, nista vedela da obstajam, za njiju sem bil samo senca ulične svetilke. Zdaj je bilo drugače – oba sta gledala v mene, z očmi polnimi upanja in pogledom ki se me je dotaknil in klical k sebi. Izpolnim se srečo. Njuni pogledi so bili prikovani name in jaz se potrudim da se jim zdim lepši. Moj periferni vid ujame ostale ljudi na drugi strani ulice. Vsi so gledali v mene. Ni mogoče da sem bil tako privlačen, ne babici ki se je držala za semafor. Nisem mogel videti nič drugega okoli sebe, samo gledal sem v njiju, dokler se mi je srce polnilo s srečo in vračeno ljubeznijo. Takrat občutim grozen krč v levem boku in pomislim kako onadva preveč vplivata na mene. Občutim kako se mi lomijo kosti in na licih drugih ljudi preberem zaprepadenost in kričanje. Jaz sem samo gledal v njiju. Čutim kako se lomi steklo in sije pred mojimi očmi in

pomislim kako je ljubezen čudovita. Nikdar se nisem mogel odločiti za enega od njiju, ampak zdaj sem ju imel oba. In medtem ko sem poslušal krik voznika, sem padel na cesto in občutil sladek okus svoje krvi. Sladek okus ljubezni. In takrat se mi iztrga srce.

Ivan Kovač

LJUBICA

Zbudil sem se. Pogledal v dnevnik in prebral, da je danes rojstni dan moje punce. Šel sem v trgovino po čokoladne bombone, ki sem jih daroval ljubici. Bila je presenečena, saj nikoli ji nisem nič podaril. Odprla je škatlo in si izvolila prvega. Okusno. Vzdihnila in umrla.

Ana Malovrh

Nekdo je potrkal na vrata. Odprl sem. Bila je deklica, ki je prosijala. Zaljubil sem se v vanjo s prvim pogledom. Ponudil sem ji kruh. Drugo noč znova je potrkala na vrata. A sedaj sem jo povabil na večerjo, ki sem jo pripravil. Položil sem piško na mizo in nato sva se usedla. Takoj za tem, zazvoni telefon in šel sem v drugo sobo. Ko se vrnem, piške in deklice ni bilo več.

Ana Malovrh

DEŽ

Odprem oči in znova slišim pesem. Še vedno ista. Melodija je prijetna, a imam vtis da se melodiji mudi. Kam pa? To še nevem.

Skozi okno vidim, kako močno dež pada. Kaplje so tudi vedno iste. Modre so, rdeče in vijolične. Soba je že polna barv.

Rešilni avto hiti po cesti. Kam pa? To tudi nevem.

Na enkrat se pa spomnim. Je že tri ura in sonca ni nikjer. Gledam steno in na njej risbe. S prstom sledim figure in se zopet izgubim.

Čutim kako mi teče kri v žilah. Popolnoma sem. Odkrila bi lahko ves svet in hodila po njem, a vem, da je ne mogoče.

Bolečina je tudi vedno ista.

Zaspim. Dež še vedno pada in sestavlja melodijo.

Marija Lucija Ayerbe Rant

SMRT

Skozi pašnike in travnike uživam sveži zrak, ki prihaja z dreves, saj vem, da je zadnji trenutek mojega življenja.

Lucijana Oblak

V norišnici je barvasta stena. Ko te kaj boli, če si žalosten, sam razočaran... Samo oglej si jo, da boš postal bolj naumen.

Ani Malovrh

SPET DOMA

Večer. Tišina. Fantek je sedel na kavču in je pogosto gledal na uro. Zakaj mama še vedno ni prišla? – se je spraševal. Zdaj je že pozno. Kaj se ji je moglo zgoditi? Vznemiril se je zaradi misli. Prižgal je televizor, da ne bi več premišljeval o tem. Ampak to mu ni pomagalo. Kaj pa če se je nekaj zgodilo mami? Morda je imela nesrečo. Morda jo že tistega trenutka peljejo v bolnišnico. Verjetno jo je nekdo zadel z avtom ko se je peljala domov. Mama je živčena voznika. Nepotrpežljiva je. Ne more čakati. Vedno je bila takšna tudi z mano. Kaj pa če je mama hudo poškodovana? Ali pa če umre? Kaj se bo zgodilo z mano tedaj? Zagotovo me bodo vzeli socialni delavci. Potem bom šel v sirotišnico. Huda usoda. Surova. Vse bi bilo drugačno, če bi moj oče bil tukaj sedaj. On bi vedel kaj narediti. On me ne bi pustil. A zakaj ni tukaj? Jaz svojega očeta nisem nikoli spoznal. A ne pogreša svojega otroka? Ali me res ne mara? Tudi mama me ne mara, pa je spet ostala ob meni. Pustil je svoje misli, ker so mu ustvarjale veliko bolečino. Odprl je okno. Pogledal je skozi okno. Na cesti, pred stavbo, je bila njegova mama. Na pločniku je bil še en moški. Neznanec. Kregala sta se. Mama je bila zelo jezna. Neznanec pa popolnoma pomirjen. Zaprl je okno. Bil je zbežan. Kdo je ta moški? Obrnjen je bil proti vratom. Mama je vstopila notri zelo hitro. Zaloputnila je vrata za sabo. Začela je jokati in se je zaklenila v spalnico. Dve minuti kasneje, je nekdo potrkal na vrata. Fant je odprl vrata in je pogledal moškega, ki je stal pred njim. Bil je tisti moški, ki se je kregal z mamo na cesti. V tem hipu se je spomnil ene stare fotografije.

Viktor Janevski

Vzeli so me iz hiše vstavili v kombi in odpeljali v gozd. Izkopali so jamo in bacili me tam. Prišla je na konec sveta in padla.

Andrej Race

Tvoja odločitev. Jaz in ti. Sama sva. Pred nekaj trenutkov sem te gledala ampak, ko so se moje oči ustavile nate, so se tvoje umaknile. Zakaj me ne pogledaš? Zakaj nočeš govoriti z mano? Od takrat, ko sva se prvič videla, si se obrnil stran od mene. Zakaj? Nikoli me nisi hotel spoznati. Nikoli nisi niti poskušal to delati. Jaz nisem nikoli rabla tvojo prijateljstvo ampak zdaj rabim tvojo pomoč. Ti rabiš mojo. Nisva več otroka. Ti veš, da morava sodelovati. Dobro premišljaj. Izbiraj svojo odločitev. Jaz bom tukaj v tišini čakala.

Elena Renner

Vsako govno smrdi.

Milan Čenić

Pred davnimi časi/pred našim štetjem.

Nekoč!

Marta Donnini

TVOJ NASMEH

Tvoj nasmeh še živi. Kot da ničesar hudega ni bilo, je še vesel. Še živi... Ampak zakaj mi je ona morala to danes reči, zakaj sva se danes morali pogovarjati o spominih. Zakaj mi je rekla, da si ta večer šel po mene? Zakaj mi je sploh povedala tvoje ime? Zakaj? Sedaj samo ta hladen dež lahko izpere moje solze.

Tvoj nasmeh še živi in bo še dolgo živel v mojem spominu.

Ela Eterović

SPOMIN

Gledam skozi okno in občudujem neskončen pogled morja. Ne morem verjeti kako so leta hitro minila od tistega dogodka. Bili so lepi časi, a zdaj sedim sama, dolgočasna in brez razlogov za življenje.

Bila je tam sama, zmedena, pijana in zgubljena. Šel sem k njej, odvrnila me je, hotela se je vreči dol iz desetega nadstropja. Hotel sem ji samo pomagati, ona pa je slabo razumela, bala se je.

Sedel je pri miru, bil je čuden, ni bil vesel kot ponavadi. Nato prijatelj ga vpraša kaj ima, on pa odgovori ljubezen je.

Marta Curri

SANJE

Noč. Tišina. Vsak spi.

Fant, ki leži v postelji sliši tihe korake po stopnicah. Naenkrat zagleda enega možaka v beli rjuhi.

Možak ga nagovori in mu reče, da se mu bo treba posloviti od svojega življenja na svetu. Od teh besedah ga začne tiščati v prsih. Svojo dosedanjo življenje vidi pred očmi. Poslavlja se od otroških let, od staršev in od punce Ane.

Srce mu čimbolj klepče, voda ga zaliva. Postane mu slabo in začne jokati.

Možak pa ga kliče s sabo.

Še enkrat se spomni na starše, da kaj bi počeli oni brez njega in on brez njih. Tišči ga pri srcu, saj mora zapustiti ta čudovit svet, kjer je bilo do sedaj vse zelo dobro.

V tem trenutku sliši naslednje besede: Ambrož prebudi se...

Martina Zakoč

Punca: Ti si meni obljubil, da bova za vedno ostali skupaj. In? Kaj je pa zdaj?
Amela Sinanović

Napačna poteza, za vedno uničeno življenje.
Ljudje, tehnologija, uničenje.
Človek, električna mačka in svetloba na planetu.
A.H., svet v kaosu.
Aleksandar Trifković

FANT OD HODNIKA

Počasi se spominjam. Bila sem v sobi. Tema. Tišina. Kar naenkrat pa slišim nekaj na hodniku. Vstala sem s postelje in odprla vrata. Pred vrati sobe je sedel fant, ki se je nekomu skrival. Bala sem se, a sem pa končno vprašala – kaj ti je? Odgovoril mi je, da ga že dolgo časa policija išče, in da ne ve zakaj ker ni ničesar slabega naredil. Vprašala je njegovo ime, a ni ji maral odgovoriti.

Dolgo časa sva se pogovarjala. Kar naenkrat se pa prikaže profesorica. Hitro se je skril v mojo sobo in se tam še naprej pogovarjala. Vesel je bil, da je lahko nekomu povedal, kaj se mu je zgodilo, kaj je čutil.

Čez pol ure sem pogledala na hodnik in videla, da profesorice ni nikjer. Fant je šel ven in se mi zahvalil za vse. Ušel je potem.

Drug dan, ko sem se pa zbudila sem videla na nočni omarici kratko pismo. Na listu se je podpisal »fant od hodnika«. Zahvalil se mi je za vse in rekel, da bi žele me že spet videti, srečati.

Štefi Bokalič

»Kaj naj delamo?«

»Ne vem, moramo povedati kdo?«

»A si nora? Oni bodo aretacije nas!«

Tri sestre Anna, Maria in Victoria so živeli skupaj s svojo babico, dokler babica je umrla. Je bil en lep, sončen dan, ko je Maria šla ven in je videla babico na tleh, na vrtu.

Pet let nazaj mama od Maria, Anna in Victoria je bila alkoholičarka in je bila dana v bolnišnico. To je bil dan, ko trije so morali živeti s svojo babico ali pa bi morali živeti v sirotišnici. In to niso hoteli. Tako da, ko njihova babica je umrla, oni niso želeli povedati policiji.

»Morali bi jo pokopati na vrtu, imam rada tukaj živeti!«

Ob polnoči sestre so šle in pokopale telo. Ampak so slišale zvoke.

»Kaj je bilo to?«

»Nevem.«

»Moramo hitro iti.«

En teden je šlo, dokler policija je potrkala na vrata.

»ODPRTA VRATA« Vemo, kaj ste naredili!«

»Oh ne, kaj naj naredimo?«

Nekaj minut kasneje je policija prišla v hišo in to je bil na koncu za vse tri sestre.

So živele v treh različnih sirotišnicah in nikoli so videle drugega spet od dneva, ko so vsi tri umrli.

Clara Hartmannsgruber

KAVA BREZ SESTANKA

Spet tukaj. Sok v »njeni« kavarni ob devetih zjutraj. Pride ob pol desetih, v kavo vstavi samo eno žlico cukra. Vzame dnevno revijo in bere. Od prve do zadnje strani. Na roki ima uro. Ob enajstih gre na avtobus. Pelje se s številko 11. Moja srečna številka, saj sem rojen enajstega novembra.

Bila je tako navadno dekle. Samo v očeh je čutila nesrečo. Imela sva isto željo. Prijatelja. Srce je bolelo. Mislim sem, da ni bolj osamljenega človeka od mene. Tolikokrat sem jo videl, ampak nobenega nasmeha. Gledam jo. Želim da me opazi. Poskusil sem že cukrer z njene mize dati na svojo, ali pa vzeti ga z njene. Niti enkrat me ni pogledala. »Reci samo besedo, da, ne, hvala...«, vrtelo se je v moji glavi, kot da sem nor. Nisem bil nor. Hrabar tudi ne. Vedel sem da, če se želim pogovarjati z njo, moram sam vse začeti. Nevem kaj vprašati, vendar je vseeno. Sreča da je revija nova vsak dan. Danes je enajsti junij. Berem na prvi strani revije. Moram. Vzel sem svoj sok in se usedel za njeno mizo brez kakršnegakoli vprašanja. »Vidim da bereš o...« Reči so odletele kot balon, ki ga otrok pusti v svobodo. To je pa zame bil zapor.

Pogledala me je, kratko in ostro. Zelene oči ima. Velike in zelene, polne strahu, kot da imam nož v roki in jo bom umoril. Pobegla je.

»A si ti nor? Ona ne sliši. Gluha je.« To je bil glas Janeza, mojega cimra. Spomnil sem se, da je čas tako hitel, ko sem jo prvič opazil, da je predavanje na fakulteti ostalo z enim prostim mestom v drugi vrsti. Zdaj nobena sekunda ni imela smisla. Čutil sem se kot da sem prosil Boga za pomoč in potem ugotovil, da ga pravzaprav ni. Ampak je ostal spomin. Plačal sem njeno kavo. Pozabila je, ko je pobegla.

Mirna Dizdarević

V norišnici je barvasta stena. Ko te kaj boli, če si žalosten, sam razočaran ... Samo oglej si jo, da boš postal bolj naumen.

Ani Malovrh

Lonec konec.

Julia Kogler

KAJ JE ZDAJ?

Včasih:

Fant: Ljubice! Zlato moje! Midva bova ostali skupaj za vedno.

Punca: Drag moj! Tole pa bova videli. Ne verjamem, da bo tako ostalo.

Fant: Bo, to bo tako. Boš videla.

Danes:

KRISTJAN

Bil je mož, ki je prebral zgodbo v zofi, medtem ko je ogenj žarel pri pečini. Bral je zgodbo o možu kdo je bil pred hišo. Stopil je v hišo, hodil po širokem hodniku, ko je videl vrata. Odprt jo je in z nožem pri roki je zagledal moža, ki je pred ognjem sedel na zofi in bral.

Xxx

»Daj teči! Sem rekla moji prijateljici Alessia ... in tako se je začel tisti lepi koncert prvega julija.

Videla sem nekega lepega fanta, ki se mi je vedno več približeval. Prišel je k meni in mi rekel: »Kako je? Lahko mi daš tvojo številko mobitela?« Jaz pa sem mu odgovorila: »Oprosti, ampak kdo si?«... in iz tistega trenutka se je rodilo naše prijateljstvo med navedmi ker kasneje se je to spremenilo v ljubezen.

Alessia Peressoni

Naenkrat je tukaj zadnji dan tvojega življenja.

Kako lepši bi bil dan,

sonce sije, modro nebo in mnogo otroci igrajo se na travniku.

Nič hudega mislijo dan da ne izogiben usoda.

Je petek zvečer in mladinska skupina so na poti domov od rojstnodnevne zabave ponoči.

Saj so še otroci.

Tanja U. Hallegger

Zgodba o Feliksu in Liski. V eni zelo lepi vasici sta živela maček Felix in kravica Liska. Nekega lepega sončnega dne sta se srečala na vaški poti in sta se začela pogovarjati o svojem življenju. Maček in kravica nista bila zadovoljna s svojim življenjem in sta se zamenjala tako, da je maček nastal kravica, kravica pa je nastala maček. Enkrat, ko je kravica Felix hotela pojesti travico, je ni mogla zaradi tega, ker je vedno jedla ribo, mačjo hrano in pila mleko. Ko pa je maček Liska šel jesti travico so na njega začeli čudno gledati in so mu dali mleko in druge mačje delikatese in sploh ni hotel loviti podgan in bežati od psov. Potem sta se utrujena in lačna kravica in maček zopet srečala in sta se ponovno

zamenjala. In konec koncev je maček nastal zopet maček, kravica pa je nastala zopet kravica. Zadovoljna sta šla jesti travico in piti mleko. Skupaj sta ugotovila, da je pouk iz njunega dajanja tak, da mora biti vsakdo to kar je in da ne more spremeniti naravo. Nikoli ni treba razmišljati da nekdo živi bolje od tebe. Zaradi tega ker imajo vsi svoje probleme in težave.

Galina Saje

CENTER ZA SLOVENŠČINO KOT DRUGI/TUJI JEZIK

• POVEZANI S SLOVENŠČINO •

POLETNIK Časopis Mladinske poletne šole slovenščine

UREDNIKA: Martin Lissiach in Meta Klemen

ZALOŽILA: Znanstvena založba Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani

IZDAL: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko

ZA ZALOŽBO: Valentin Bucik, dekan Filozofske fakultete Ljubljana, 2011

NAKLADA: 200 izvodov

TISK: Birografika Bori, d. o. o.

Publikacija je brezplačna.